

ASP
W GDAŃSKU

Horyzonty | Horizonte 2015

zeszyt wydawniczy

12

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

© Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Targ Węglowy 6 • 80-836 Gdańsk

tel.: 58 301 28 01

www.asp.gda.pl

wydawca / Erschienen im:

ASP w Gdańsku

redakcja / Herausgeber:

prof. Krzysztof Gliszczyński

opracowanie graficzno-typograficzne /

Grafische Gestaltung und Satz:

Sylwia Kasprowicz • Marcin Zawicki

tłumaczenie / Übersetzungen:

Krzysztof Rumiński

fotografie / Fotos:

archiwum autorów / Künstler-Archiv

Druk / Druck: Vipro

nakład / Auflage: 500 egz.

copyright: ASP w Gdańsku /

Verein Berliner Künstler

ISSN 2081-6197

Gdańsk 2015

Horyzonty | Horizonte 2015

Poszukiwanie śladów na pograniczu między fikcją i rzeczywistością
Spurensuche im Grenzland zwischen Fiktion und Wirklichkeit

03.05 - 13.05

Symposium w Smołdzińskim Lesie
Symposium in Smołdziński Las

14.05 - 15.05

Polsko - niemieckie Forum w Gdańsku
konferencja międzynarodowa
Deutsch - Polnisches Forum in Gdańsk
internationale Konferenz

09.10 - 04.10

Wystawa w Galerii Związku Artystów Berlińskich
Ausstellung in der Galerie Verein Berliner Künstler

10.09

Polsko - niemieckie Forum w Berlinie
Deutsch - polnisches Forum in Berlin

06.11 - 28.11

Wystawa w Galerii
Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku
Ausstellung in der Galerie
der Akademie der Bildenden Künste in Gdańsk

Horyzonty 2015

Nasze spotkanie w Smołdzińskim Lesie przyczyniło się do ożywienia dyskusji wokół miejsca, które mocno naznaczone historią powoduje, że inaczej widzimy to, co jest wokół. Uwodzący pejzaż odkrywał przed nami ślady urealnianych odwiedzanych miejsc, których obraz przechowywany jest w pamięci ich mieszkańców. Wspólny pobyt i doświadczanie miejsca, odkrywanie jego pamięci, stawał się czytelnym punktem na mapie, przybliżał przestrzeń, która wcześniej była czymś odległym, nawet obcym. Wspólny projekt stał się przyczynkiem do poszerzenia naszych horyzontów, naszego widzenia, w końcu wzajemnego poznania, zarówno od strony prywatnej, osobistej, jak i artystycznej. Spotkanie artystów ujawnia potencjał znaczeń dzięki impulsom, które wypływają z ich pracy, są dialogiem form, które mówią więcej w umownej przestrzeni sztuki – meta przestrzeni – w której możliwe jest odzyskanie pamięci i przepracowanie traum. Kilkunastu artystów biorących udział w projekcie pozwalała na zróżnicowaną wypowiedź, która zawierała w sobie refleksje artystyczne odnoszące się do pejzażu, czy też krajobrazu umiejscawiającego ślady historii. Mam wrażenie, że nasze spotkanie oraz wystawa w Berlinie i Gdańsku z czasem uświadomi nam poprzez sztukę nasze emocje, które osadzone w różnych kontekstach zaczynają swój własny dialog. Proces wzajemnego poznania ukazał nam nas samych w różnym świetle. Poznaliśmy się poprzez detale i szczegóły naszego życia. Nie wszyscy musimy w swojej twórczości odnosić się do historii, pamięci. Jednak na tym skrawku Smołdzińskiego Lasu historia upomniała się o swoje miejsce w pamięci i pozwoliła raz jeszcze dostrzec niewidzialne aspekty zdarzeń. Ciągłe żywa historia jest symbolem, znakiem tego, co we współczesnym świecie jest doświadczaniem skrajności. Skrajność jest symbolem zła, które zmienia mapy i pozbawia terytoria ich tożsamości. Doświadczenia wypędzeń, wyobcowywania, uchodźstw, coraz bardziej stygmatyzują współczesny świat, w którym istota ludzka może utracić swoje miejsce w społeczności i, co z tym związane, swoją osobowość prawną, by stać się tylko czystą egzystencją. Ta parabola Hannah Arendt staje się w obliczu współczesności czymś nad wyraz aktualnym. Genius loci jest czymś nieuchwytnym i w zasadzie niewidzialnym. Ujawnia się w czasie, w kontekście wydarzeń i nie jest oderwanym bytem, ale zjawiskiem, które łączy w sobie wiele zdarzeń na pograniczu pomiędzy fikcją a rzeczywistością.

prof. Krzysztof Gliszczynski,
Prorektor ds. rozwoju i współpracy ASP w Gdańsku.

Myśląc o horyzoncie

Już samo słowo horyzont inspiruje naszą wyobraźnię. Pozwala nam wyobrazić sobie geograficzną przestrzeń, sugeruje nam, a właściwie naszemu wewnętrznemu oku obraz ogromnych odległości, umożliwia projekcję wydawałoby się niczym nieograniczonej, sięgającej końca świata, albo przynajmniej drugiego brzegu nieskończoności.

Morze i horyzont tworzą jedną nierozdzielalną całość. Podczas przeżywania natury ma to znaczenie elementarne.

Jego mentalna i przestrzenna nieskończoność jest stanem pięknym, w którym wszystko wydaje się możliwe.

Wpatrując się w horyzont wydaje się, że można by tworzyć rozwiązania przyszłościowe. Z takim punktem widzenia związane są pewne perspektywy dotyczące pytania – skąd, oraz wzrok skierowany w dal i pytający – dokąd?

Poszerzenie horyzontów ma do czynienia z ruchem, ruchem fizycznym, ruchem wewnętrznym albo ruchem mentalnym. Zdawać by się mogło, że otwierając się przed nami horyzont, jest zawsze taki sam. Ale tak nie jest. Każdorazowo mamy do czynienia z nową linią horyzontu, na jakiej musi się skoncentrować nasze spojrzenie. Pozytywną konotacją

oraz napędem ruchu może być też ciekawość i chęć poznania czegoś nowego, obcego, nieznanego.

Do poszukiwania nowych horyzontów mogą prowadzić różne motywy – jednoczesna chęć poznania oraz presja do opuszczenia zasiedzonego do tej pory miejsca, konieczność zostawiania za sobą duchowego i geograficznego terytorium. Czy jest to dobrowolna, czy też wymuszona mobilność? W naszych czasach nie można nie dostrzegać również i tej metafory horyzontu, którą musimy pogodzić z obrazem kilkuset tysięcy uciekinierów, ludzi przemierzających morza, ludzi którym horyzont obiecywał lepsze, a może nawet rajske, sielskie życie. Dla tych ludzi horyzont pozostaje nadal symbolem nadziei i obietnicą lepszej przyszłości.

Z drugiej strony, z takim przekraczaniem horyzontów kojaży się także oświadczenie przymusowego ograniczania się i wytyczania granic.

HORIZONTE - HORYZONTY

Intencją polsko-niemieckiej współpracy, w szczególności między stowarzyszeniem Verein Berliner Künstler (VBK) i Akademią Sztuk Pięknych w Gdańsku (ASP) w ramach projektu kulturowego HORIZONTE – HORYZONTY było otwarcie się i zmiana punktu widzenia. Celem było też pogłębianie wiedzy o sobie, o pozycjach artystycznych oraz poprzez wzajemne poznanie się i wyrozumiałość zdefiniowanie nowych strategii otwierania horyzontów.

Doświadczaliśmy również i tego, że ucieczka w obojętnie jakim kierunku, wypędzenia i przesiedlenia w kontekście historycznych stosunków polsko - niemieckich nadal egzystują w świadomości zbiorowej i poruszają nawet młodsze pokolenia. Konstrukcja, jaką jest Europa, powstała poprzez wymuszone migracje XX wieku, które wywarły swe potężne piętno na emocjonalnych i psychologicznych schematach myślenia wielu ludzi.

W artystycznych rozwiązaniach, jakie powstały podczas naszego projektu, horyzont zaistniał zarówno jako fenomen natury, oraz w swoim duchowym i emocjonalnym wymiarze jako inspiracja przeciwieństwa do fenomenu granica i ograniczenie. Dlatego należy się rozprawić z przeciwieństwem nieskończoności, z ograniczeniami niczym niezastąpionej ogromnej przestrzeni, z pomniejszaniem i redukcją, w tym intymnych zbliżeń i osobistych pytań, dotyczących własnej biografii i rodzinnej historii.

Podczas obu części teoretycznych projektu HORIZONTE - HORYZONTY referaty tematyzowały pytania polskich i niemieckich artystów plastyków dotyczące tożsamości artystycznej w kontekście narodowym i europejskim, jak również ewentualnych podobieństw przekraczających granice motywów artystycznych.

Horyzont jest linią, na której stykają się ze sobą góra i dół, niebo i ziemia.

Przewodnicząca Związku Artystów Berlińskich,
Sabine Schneider.

Horizonte 2015

Unsere Tagung in Smoldziński Las hat die Diskussion über den von Geschichte geprägten Ort neu belebt und dazu geführt, dass wir auf unsere Umgebung heute anders blicken. Die verführerische Landschaft hat in den aufgesuchten Räumen Spuren freigegeben, deren Bild im Gedächtnis ihrer Einwohner erhalten blieb. Durch das gemeinsame Zusammensein, die Entdeckung der Orte und ihrer Geheimnisse bekamen diese Räume einen erkennbaren Platz auf jener Karte, die früher für uns fern, ja geradezu fremd war. Das gemeinsame Projekt gab uns die Möglichkeit, unsere Horizonte und unseren Blickwinkel zu erweitern und nicht zuletzt uns gegenseitig sowohl privat, persönlich als auch aus künstlerischer Sicht besser kennenzulernen. Die künstlerische Arbeit, die als Dialog der Formen in einem Metaraum - einem zu definierenden Kunstraum, viel mehr zu sagen hat, liefert auch starke Impulse für das Potential das in der Lage wäre, die Erinnerung wiederherzustellen und unser Trauma zu verarbeiten. Die Teilnahme von mehreren Künstlern an dem Projekt ließ Platz für differenzierte Aussagen mit künstlerischen Reflexionen über die Landschaft und Räume zu, die historische Spuren enthalten. Ich bin sicher, dass das Zusammentreffen und die Ausstellung in Berlin und Gdańsk allen allmählich bewusst machen, dass unsere in einem völlig anderen Kontext verankerten Gefühlswelten nun einen eigenen Dialog eröffnen. Das gegenseitige Kennenlernen hat uns selbst in einem anderen Licht präsentiert. Durch Details unseres Lebens lernten wir uns erst kennen. Unsere Kunst muss sich nicht immer auf Geschichte und Erinnerung berufen. Aber am Rande von Smoldziński Las hat die Geschichte ihren Platz in der Erinnerung gefordert und erlaubte uns, die bisher unsichtbaren historischen Zusammenhänge zu erkennen. Die stets lebendige Geschichte ist in der modernen Welt ein Symbol, sie symbolisiert extreme Erfahrungen. Das Extreme ist wiederum ein Symbol für das Böse. Es verändert Landkarten und beraubt Territorien ihrer Identität. Die Vertreibung, Alienation und Migration stigmatisieren im zunehmenden Maße die moderne Welt, in der das Individuum seinen Platz in der Gesellschaft und somit auch seinen rechtlichen Status verliert und zur bloßen Existenz wird. Die Parabel von Hannah Arendt gewinnt in der modernen Welt wieder an Aktualität. Genius loci ist unfassbar und in Wirklichkeit unsichtbar. Es manifestiert sich im Zusammenhang mit bestimmten Ereignissen, aber es ist kein Wesen, sondern nur ein Phänomen, das viele Fakten von der Grenze zwischen Fiktion und Realität in sich vereinigt.

Prof. Krzysztof Gliszczyński,
Prorektor für Entwicklung und Zusammenarbeit AdBK in Gdańsk.

Nachdenken über den Horizont

Das Wort Horizont provoziert unmittelbar eine Vorstellung. Es läßt sogleich das Gefühl von Ausdehnung imaginieren, stellt uns das Bild von Weite und Entfernung vor das innere Auge, ermöglicht die Projektion scheinbarer Unendlichkeit, die allenfalls bis ans vermeintliche Ende der Welt reicht - zumindest bis ans nächste Ufer.

Das Meer und der Horizont sind ein zusammengehörendes Bild. Dies ist als Naturerlebnis elementar.

Diese mentale und räumliche Unendlichkeit ist ein wunderbarer Zustand, alles scheint möglich.

Horizonte im Blick bedeutet, potentiell Projektionen für die Zukunft entwickeln zu können. Perspektiven, die mit dem Standort, dem Woher und einer Blickrichtung, dem Wohin, verbunden sind.

Erweiterung des Horizonts hängt zusammen mit dem Vollzug von Bewegung, der physischen oder inneren, mentalen Bewegung. Den Blick immer wieder scharf gestellt auf den neu sich öffnenden Horizont, auf die scheinbar selbe, aber immer wieder neue Horizontlinie. Neugierde auf Neues, Fremdes, Unbekanntes kann positiv konnotierter Bewegungsantrieb sein.

Aber auch die Not und der Druck, das bisherige, vertraute Umfeld, den geistigen und territorialen Standort verlassen zu müssen, kann das Streben nach neuen Horizonten verursachen. Freiwillige oder erzwungene Mobilität. Man kann in unserer Zeit gar nicht umhin, die Metapher des Horizonts in Verbindung zu bringen mit den aktuellen Bildern der Fluchtbewegung von hunderttausenden Menschen, die sie über das Meer führt, denen der Horizont das bessere Leben, das Paradies vielleicht, verheißt. Die mit dem Horizont Hoffnung und bessere Zukunftsaussichten verbinden.

Aber zur Öffnung des Horizonts kommt die Erfahrung der Einschränkung und Begrenzung.

HORIZONTE - HORYZONTY

Die Intention der deutsch-polnischen Kooperation zwischen dem Verein Berliner Künstler (VBK) und der Akademie der Künste Danzig (ASP) im Kulturprojekt HORIZONTE - HORYZONTY ist es, die Blickrichtung zu öffnen und zu wechseln, Einsicht und Verständnis durch besseres Wissen und Kenntnisse über einander zu entwickeln, künstlerische Positionen und Strategien zu definieren - den Horizont zu erweitern.

Wir haben erlebt, dass Flucht, Vertreibung, Umsiedlung in jede Richtung, aus historischen Zusammenhängen deutsch-polnischer Geschichte, im kollektiven Gedächtnis noch immer virulent sind und dies die Menschen bis in die heutige Generation bewegt. Die Konstruktion Europa ist durch die erzwungenen Wanderungsbewegungen des 20. Jahrhunderts und den daraus entstandenen emotionalen, inneren Landkarten geprägt.

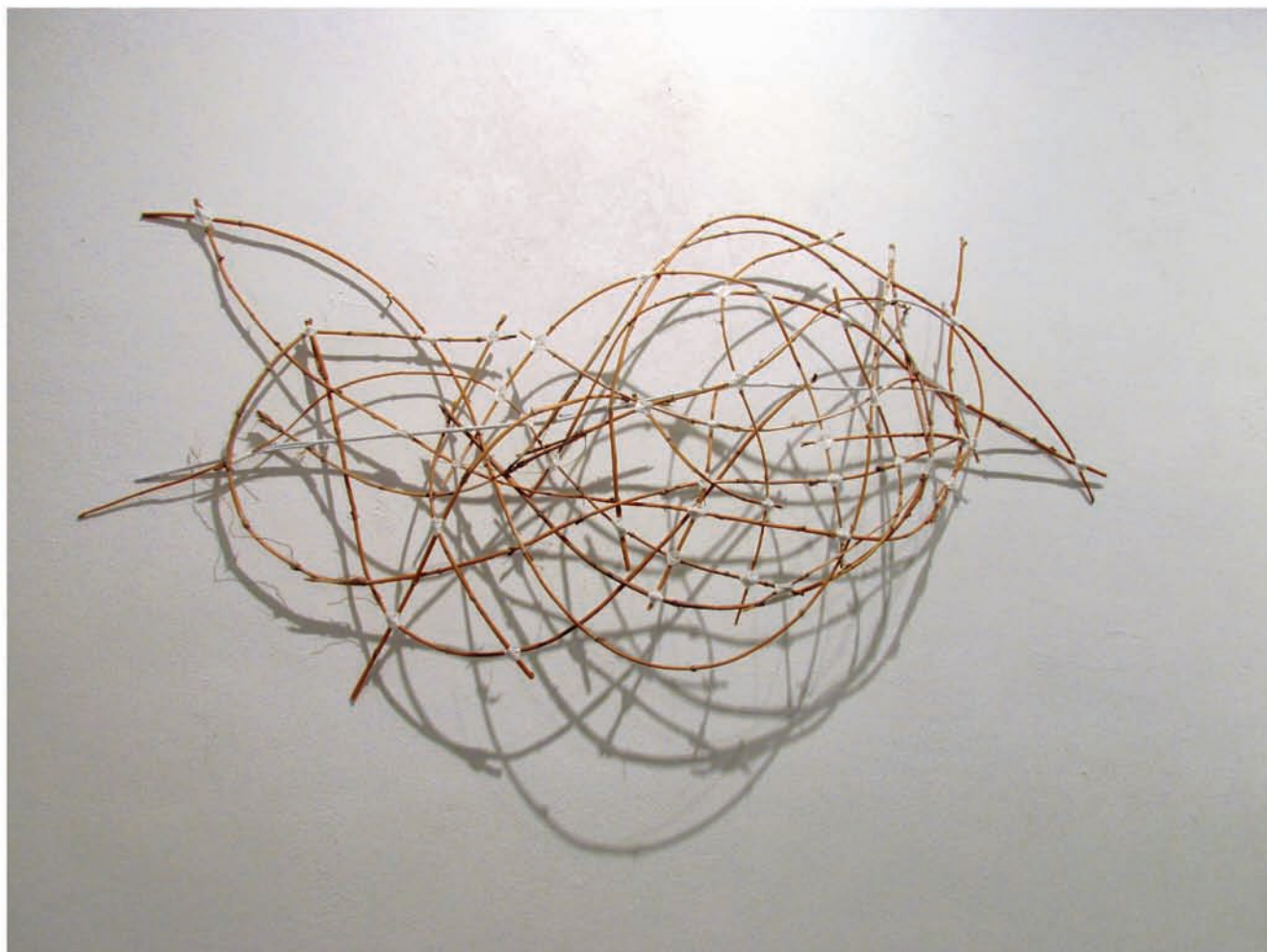
In den künstlerischen Arbeiten, die im Zusammenhang mit dem Projekt entstanden sind, wird der Horizont sowohl als Naturerlebnis, als auch in seiner geistigen und emotionalen Dimension und auch in seiner Opposition zum Phänomen Grenze und Begrenzung behandelt. Es gilt, sich mit dem Gegenteil von Unendlichkeit auseinander zu setzen, mit der Einschränkung der unverbauten Weite, der Reduktion und im weiteren der intimen Nähe der privaten Fragestellung, die die eigene Biografie und Familiengeschichte thematisiert.

Die Vorträge der beiden Foren des Projekts HORIZONTE - HORYZONTY widmeten sich zudem den Fragestellungen polnischer und deutscher Kulturschaffender nach der Identität von Künstlern im nationalen und europäischen Kontext, nach möglicherweise ähnlichen und grenzüberschreitenden künstlerischen Themen.

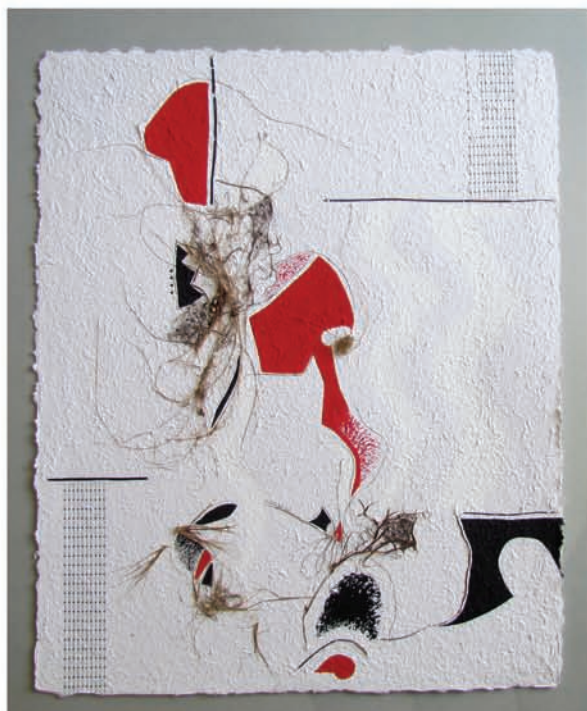
Der Horizont ist die Linie, an der sich Oben und Unten, Himmel und Erde berühren.

Vorsitzende Verein Berliner Künstler,
Sabine Schneider.

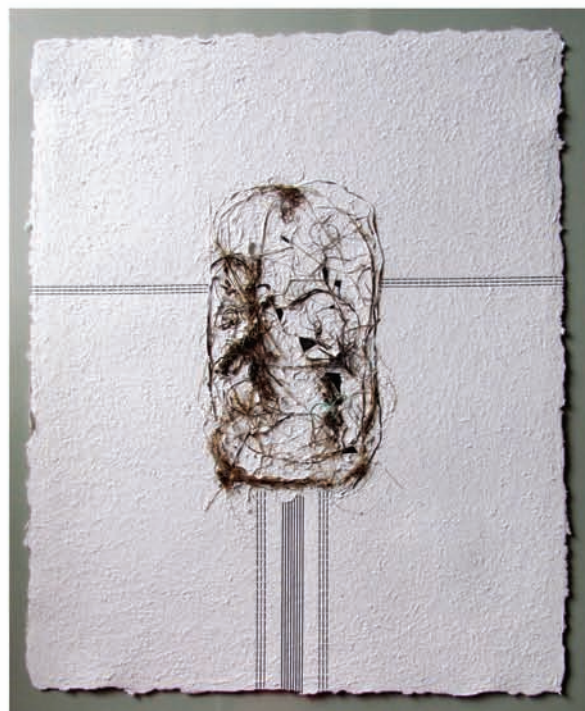
1

2

3

- 1 *Wind*, Objekt, 70 x 90 x 20 cm, 2015
2 *Smoldzinski Las*, Triptychon, 3x 70x54 cm, 2015
3 *Smoldzinski Las*, Triptychon, 3x 70x54 cm, 2015

Jutta Barth

Zarówno w moich rysunkach jak i pracach plastycznych tematyzuję naturalne procesy tworzenia i wzajemnego przenikania się. Formalną podstawą mojej pracy twórczej jest redukcja i zmiany strukturalne. Wybieram jedną ze struktur, a następnie odmieniam ją w procesie twórczym. Droga od stworzenia papieru czerpanego z recyklingu z integrowanymi elementami roślinnymi aż do końcowego rysunku to długa droga pełna medytacji.

Kontakt z naturą nawiązują także moje obiekty i instalacje. Tematyzują proces tworzenia i umierania, podchwytują organiczne podstawy twórcze i podkreślają kontrast pomiędzy materiałami naturalnymi a cywilizacyjnymi, takimi jak raster czy litery.

W Smołdzińskim Lesie decydującymi doświadczeniami było przypomnienie o wojnie i wypędzeniach oraz przyżycie żywności natury - wiatru i wędrującej wydmy. Motyw ten tematyzuję w tryptyku „Smołdziński Las” oraz w obiekcie „Cerwone - białe - czarne”.

Wędrująca wydma stała się dla mnie symbolem przemijania - w tym także historii - a wiatr i morze są stałymi czynnikami w procesie przemijania. Jedynym trwałym elementem w tym procesie jest właśnie przemijanie. Zbieram porozrzucane korzonki piaskownicy zwyczajnej, posadzonej tu zapewne w celu zabezpieczenia i zatrzymania destrukcji brzegu. Teraz leżą one bezradnie na brzegu. Posłużyły mi teraz jako materiał w trzyczęściowej serii „Fale - wiatr - wydmy” tematyzującej dynamikę i fenomeny natury.

Urodzona w Stuttgarcie. Od 1993 pracuje w wolnym zawodzie artysty plastyka (obrazy i obiekty). 1969-70 studiowała wychowanie plastyczne i germanistykę na PH Esslingen. 1981 FU Berlin: dyplom z psychologii, pracuje jako psychoterapeuta i wykładowca. 1999-2001 Uniwersytet w Hannoverze na wydziale Wychowanie i estetyka. 2003-11 EFB Berlin na wydziale media - media artystyczne. Od 1998 członkini w BBK Berlin. Od 2007 r. członkini w VBK. Od 2014 Wiceprzewodnicząca stowarzyszenia Verein Berliner Künstler. 2012 Nagroda AUTRES TECHNIQUES miasta Magny-en-Vexin, Francja. Charakterystyka pracy twórczej: malarstwo i obiekty z farbowanego pigmentem papieru czerpanego. Materiały zredukowane do samej struktury zostają wpuszczone do miękkiej masy papierowej. Masa papierowa zostanie posegregowana na serie i uzupełniona rysunkiem i fotografiami. Tematy: napięte stosunki między człowiekiem a naturą, transformacja jako zasada i rezultat nowego procesu twórczego.

WYSTAWY

Od 1986 wystawia swoje prace m.i. w Berlinie, Essen, Stuttgarcie, Köln, Dortmundzie, Hanowerze, we Włoszech, Francji i Polsce.

Natürliche Wachstums- und Vernetzungsprozesse greife ich sowohl zeichnerisch als auch skulptural auf.

Reduktion und prozesshafte Veränderungen bilden die gestalterische Grundlage. Eine Struktur wird ausgewählt und während der Ausarbeitung variiert. Es ist ein langsamer, meditativer Prozess vom Herstellen des Recyclingbüttens mit eingelassenen pflanzlichen Elementen bis zur abgeschlossenen Zeichnung.

Auch die Objekte und Installationen stellen einen Bezug zur Natur her. Sie thematisieren Werden und Vergehen, greifen organische Bauprinzipien auf, kontrastieren natürliche mit zivilisatorischen Materialien wie Raster oder Buchstaben.

Erinnerungen an Krieg und Vertreibung und die Naturgewalt von Wind und Wanderdüne waren prägende Eindrücke in Smoldinski Las. Mit dem Triptychon „Smoldinski Las” und mit dem Objekt „Rot-Weiss-Schwarz” nehme ich darauf Bezug.

Die Wanderdüne wird für mich zum Symbol des Verwehens - auch von Geschichte -, der Wind und das Meer sind ständige Akteure der Veränderung. Einzig der Prozess der Veränderung bleibt konstant.

Ich sammle die losen Wurzeln des Strandhafers. Ursprünglich zum Halten - Aufhalten - gepflanzt, liegt er nun haltlos am Strand. Er dient als Material für die 3-teilige Objektserie „Wellen - Wind - Düne”, die die Dynamik der Naturphänomene aufgreift.

Geb. in Stuttgart. Seit 1993 freie Bildende Künstlerin (Bilder und Objekte). Studium: 1969-70 PH Esslingen, Kunsterziehung und Deutsch. 1981 FU Berlin: Dipl. Psych, Psychotherapeutische Tätigkeit Lehraufträge: 1999-2001 Uni Hannover FB Ästhetische Erziehung. Von 2003-11 EFB Berlin FB: Medien - Bildnerische Medien; Mitgliedschaft: seit 1998 BBK Berlin, seit 2007 VBK, seit 2014 zweite Vorsitzende des Vereins Berliner Künstler 2012. Prix des AUTRES TECHNIQUES der Stadt Magny-en-Vexin Arbeitsgebiete: malerische und objekthafte Arbeiten mit pigmentiertem Recyclingbüttens - Materialien werden auf Struktur reduziert, in die nasse Papiermasse eingelassen, zu Reihen und Serien zusammengefasst, durch Zeichnung ergänzt; außerdem Fotografie. Themen: Spannungsfeld zwischen Mensch und Natur; Umwandlung als Prinzip und Resultat von Neuschöpfung;

AUSSTELLUNGEN

Seit 1986, u. a. Berlin, Essen, Stuttgart, Köln, Dortmund, Hannover; Italien, Frankreich, Polen.

www.jutta-barth-pulppainting.de

1

2

3

- 1 *Weißes Feld*, Acryl, Papier, 70 x 48 cm, 2015
2 *Irrlicht*, Acryl, Papier, 53 x 76 cm, 2015
3 *Smoldzinski Las*, Acryl, Papier, 18 x 30 cm, 2015

Monika Bartsch

Ucieczka, emigracja i azyl to pojęcia, które dzisiaj ponownie mocno kształtują świadomość wielu ludzi.

Obraz natuy to jedna z wielu możliwości zakotwiczenia gdzieś swojej pamięci, poszukiwania śladów i wspomnienia przeszłości. Wtedy to opowiadania rodziców stają się namacalne. Tu jest ojczyzna, której nigdy nie poznałam.

Tutaj jest przestrzeń, tutaj jeziora, o których słyszałam. Są to pejzaże w pamięci, pejzaże fikcyjne, które można przecież znaleźć na mapie wszędzie, a jednocześnie nigdzie.

1976 – 1982 studium malarstwa na Wyższej Szkole Sztuk Pięknych (HdK) w Berlinie. 1981 w pracowni mistrzowskiej R.Girke. 1984 – 1986 stypendium artystyczne towarzystwa Karl-Hofer-Gesellschaft. 1997 – 2003 wsparcie artystyczne udzielone przez Senat Berlina. Od 2002 r. członek VBK Berlin, 2006 wyróżniona nagrodą Benninghaus - Kunstpreis za malarstwo. 2007 – 2010 w zarządzie VBK.

WYBRANE WYSTAWY

2015 Horizonte – Berlin, Gdańsk. 2014 Höhere Dichte – Galeria VBK, Berlin, BRD. 2013 Das Weite suchen, Galerie Kunstmix, Breme, BRD; E Paper Art Cologne, Kolonia, BRD; Galerie Berlin – Baku – Berlin; E. 2012 White Cubes, Galerie VBK, Berlin, BRD; 5 Jahre Galerie Berlin – Baku absolut famous, Löwenpalais Berlin, BRD. 2011 Home Galerie VBK w Berlinie. 2010 korespondencja – korrespondenz, Galerie für moderne Kunst, Opole, PL 20 Jahre -12 Monate -12 Originale, UdK Berlin Radius 4x3, Gallery Weekend VBK, Berlin, BRD. 2009 Künstlerbücher aus Berlin – Lyss, Basel Galerie w: Berlin – Baku (Objekte von Marc Schmitz) E Berlin Blues, Galerie VBK, Berlin, BRD. 2008 Anonyme Zeichner, Kunstamt Bethanien, Berlin, BRD. 2007 Geschichten vom Wasser, Forum Architektur und Kunst, Essen, BRD. 2006 Galerie Büsch, Berlin Heimat, Kommunale Galerie Wilmsdorf Berlin, BRD.

Monika Bartsch mieszka i pracuje w Berlinie.

Flucht, Exil und Asyl prägen heute wieder verstärkt das Bewusstsein vieler Menschen.

Landschaft ist eine Möglichkeit, das Gedächtnis zu verorten, Spuren zu suchen, sich zu erinnern. Die Erzählungen der Eltern werden behagbar. Die Heimat, die ich nie kennen gelernt habe.

Da ist die Weite, da sind die Seen.

Gedächtnislandschaften, fiktive Landschaften, die überall und nirgendwo auf der Landkarte zu finden sind.

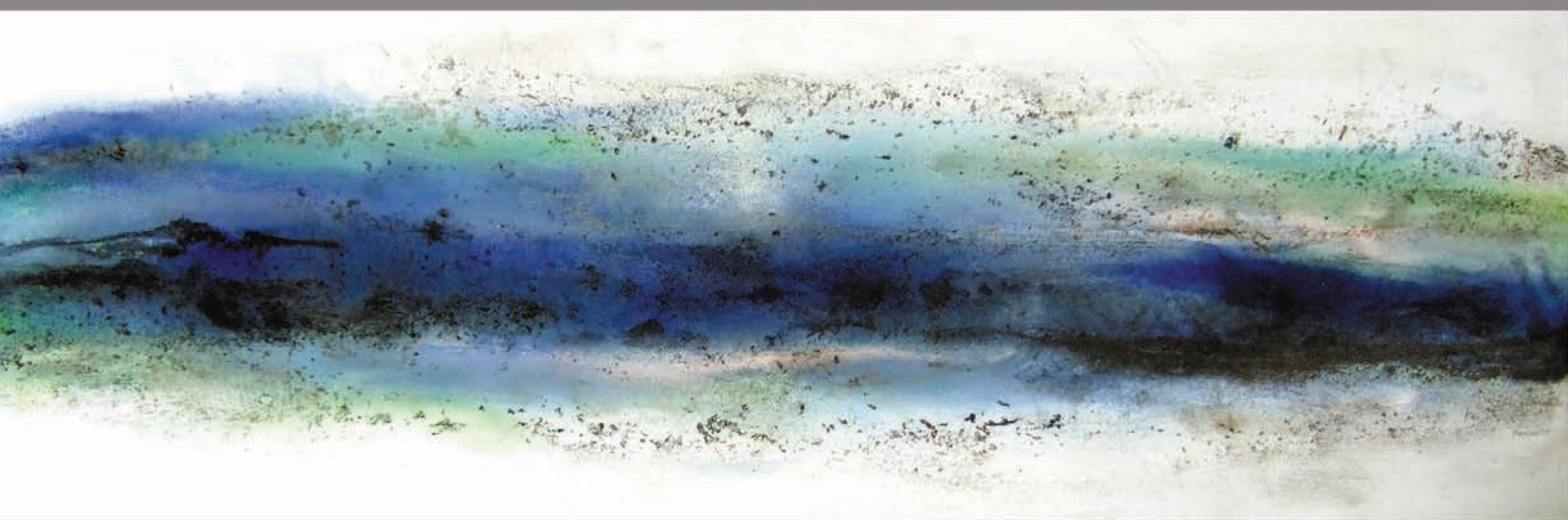
1976 – 1982 Studium an der HdK Berlin, Freie Malerei. 1981 Meisterschülerin bei R.Girke. 1984 – 1986 Atelierstipendium der Karl Hofer Gesellschaft. 1997 – 2003 Künstlerförderung, Senat von Berlin. Seit 2002 Mitglied im VBK Berlin. 2006 Benninghaus - Kunstpreis für Malerei. 2007 – 2010 im Vorstand des VBK.

AUSSTELLUNGEN (AUSWAHL)

2015 Horizonte – Berlin, Gdansk. 2014 Höhere Dichte – Galerie VBK – Berlin. 2013 Das Weite suchen, Galerie Kunstmix, Bremen E Paper Art Cologne, Köln Galerie Berlin – Baku – Berlin E. 2012 White Cubes, Galerie VBK, Berlin 5 Jahre Galerie Berlin – Baku absolut famous, Löwenpalais Berlin. 2011 Home Galerie VBK, Berlin. 2010 korespondencja – korrespondenz, Galerie für moderne Kunst, Opole Opole, PL 20 Jahre -12 Monate -12 Originale, UdK Berlin Radius 4x3, Gallery Weekend VBK, Berlin. 2009 Künstlerbücher aus Berlin – Lyss, Basel Galerie Berlin – Baku (Objekte von Marc Schmitz) E Berlin Blues, Galerie VBK. 2008 Anonyme Zeichner, Kunstamt Bethanien, Berlin. 2007 Geschichten vom Wasser, Forum Architektur und Kunst, Essen. 2006 Galerie Büsch, Berlin Heimat, Kommunale Galerie Wilmsdorf, Berlin.

Monika Bartsch lebt und arbeitet in Berlin.

www.monikabartsch.eu

- 1 *Blaue Düne I*, Mischtechnik auf Cotton, 60 x 190 cm, 2015
- 2 *Blaue Düne II*, Mischtechnik auf Cotton, 60 x 190 cm, 2015
- 3 *Blaue Düne III*, Mischtechnik auf Cotton, 60 x 190 cm, 2015

Gerda Berger

Smoldzino – Park Narodowy: kraj na Tylnym Pomorzu ze zmieniającą się po drugiej wojnie światowej ludnością etniczną był przez 200 lat, aż do 1945 roku, krajem niemieckim.

W 1947 roku Niemców wypędzono, a na ich miejsce osiedlono ludność z Ukrainy. Tylko starzy ludzie, którzy się tu ostali, mówią jeszcze po niemiecku.

Jest to spokojny, dziki i niezwykle piękny nadmorski teren, w którym dane nam było spędzić 10 niezwykłych dni.

Malownicze piaszczyste wydmy ciągną się wzdłuż plaży przez 32 kilometry aż do wielkiej wydmy Łebskiej, która powoli pożera ląd. Wydmy wydają się być nietknięte, pomimo iż są kształtowane na nowo. Różne horyzonty. Ten teren to prawie dziewicza natura, kraj niezbyt bogaty, prawie bez przemysłu, kraj bez rolnictwa. Pokryty torfowiskami teren leży wciśnięty między dwa wiekie jeziora. Morze, wydmy i sosny – pomiędzy nimi porozrzucane zabudowania. Zaniedbane niemieckie cmentarze z żelaznymi i kamiennymi krzyżami. To one opowiadają historię byłych mieszkańców, a wioski - skanseny przypominają, a raczej świadczą o minionej egzystencji mieszkańców tych terenów w XIX i na początku XX wieku. Zanika też sztuka ludowa, którą można znaleźć już tylko w sklepach muzealnych.

Supermarkety są tylko w dużych miastach. Najbliższa apteka jest oddalona o godzinę jazdy samochodem. Za to do Słupska dotarły już Rossmann, Lidl i MediaMarkt. O artystach takich jak Otto Freundlich i inni, który podobnie jak artyści grupy Brücke latem udawali się nad Bałtyk, aby stworzyć tu swoje ekspresjonistyczne obrazy już wspominaliśmy.

Urodzona w Selb (Górna Frankonia w Bawarii) w Niemczech. **1962 - 1965** studiuje rzeźbę u Guntera Grangeta w Selb. W latach **1970 - 1975** zajmuje się rycinami i litografią – heliografurą. **1975 - 1980** studiuje malarstwo na Uniwersytecie Sztuk Pięknych w Berlinie. Od **1994** r. członkini stowarzyszenia Verein Berliner Künstler. **1995-1998** studiuje na Uniwersytecie Sztuk Pięknych (UdK) w Berlinie "Kunst im Kontext". **1998-1999** studiuje w CIM data w Berlinie multimedia i grafikę komputerową.

WYSTAWY

W Berlinie, Selb, Francji, Włoszech, Izraelu, Korei Pd. (Seoul i Yang Pyeong). Mieszka i pracuje w Berlinie. Prace znajdują się w muzeach i zbiorach prywatnych, publikowane w katalogu „Zeitreise“, 2006, ISBN-13 078-3-00-018843-5 /

www.gerda-berger-art.de

Smoldzino – Nationalpark: Land mit wechselnder ethnischer Bevölkerung nach dem 2. Weltkrieg in Hinterpommern war einst seit 200 Jahren bis 1945 deutsches Land.

1947 wurden die Deutschen vertrieben und Menschen aus der Ukraine dafür angesiedelt. Alte Menschen, die geblieben sind sprechen noch die deutsche Sprache.

Es ist eine ruhige wilde einmalig schöne Landschaft am Meer, in der wir 10 eindrucksvolle Tage erleben durften.

Malerische Sanddünen ziehen sich 32 km am Strand hin bis zur großen Łebadüne, die langsam das Land frisst. Sie scheinen unberührt, da sie jeden Tag neu formiert werden. Viele Horizonte. Es ist ein Landstrich mit nahezu unberührter Natur. Kein reiches Land, kaum Industrie, kaum bäuerliches Land. Durch den Moorboden liegt sie karg zwischen und um die zwei großen Binnenseen am Meer. – See, Dünen, Kiefernwald - dazwischen weit auseinander stehende Gehöfte. Die deutschen Friedhöfe mit ihren eisernen und steinernen Grabkreuzen sind verwahrlost. Sie erzählen die Geschichte der einstigen Bewohner. Museumsdörfer erinnern, zeugen von der Bevölkerung damals im 19. und des frühen 20. Jh. Es verschwindet die Volkskunst, die ich nur in den Museumshops annähernd finden konnte.

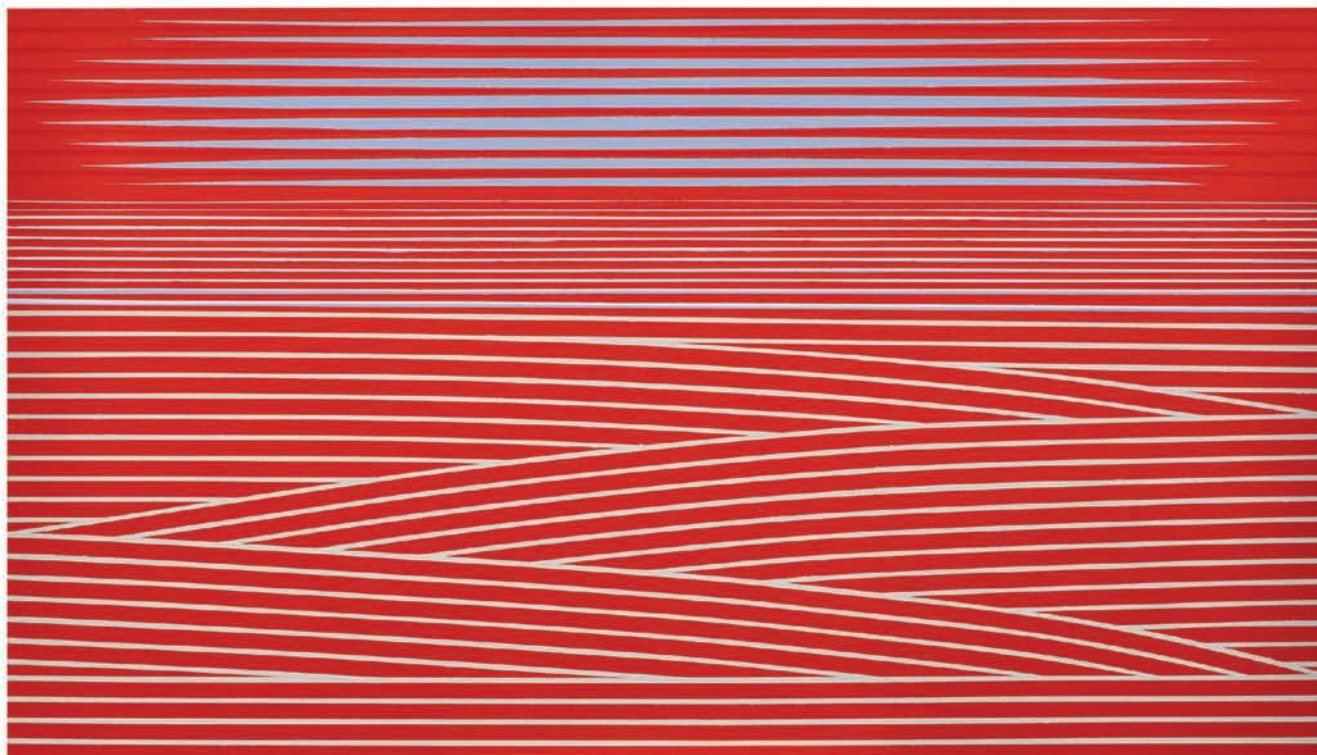
Nur in größeren Städten gibt es einen Supermarkt. Die nächste Apotheke ist 1 Fahrstunde entfernt. Rossmann, Lidl, MediaMarkt sind schon in Słupsk (Stolp) angekommen. Von Künstlern wie Otto Freundlich etc, der wie die Brückemaler zur Sommerfrische zur Ostsee fuhren und dort ihre expressionistischen Bilder malten wurde berichtet.

Geboren in Selb (Oberfranken in Bayern), Deutschland. **1962 - 1965** Studium der Bildhauerei bei Gunter Granget in Selb. **1970 - 1975** Radierungen, Lithographie - Heliogravure. **1975 - 1980** Studium der Malerei an der Universität der Künste, Berlin. **1994** Mitglied im Verein Berliner Künstler. **1995 - 1998** Studium "Kunst im Kontext", UdK, Berlin. **1998 - 1999** Multimedia Studium, Computergraphik, bei CIM data, Berlin. Lebt und arbeitet in Berlin Werke in öffentlichen und privaten Sammlungen/Katalog „Zeitreise“, 2006, ISBN-13 078-3-00-018843-5 /

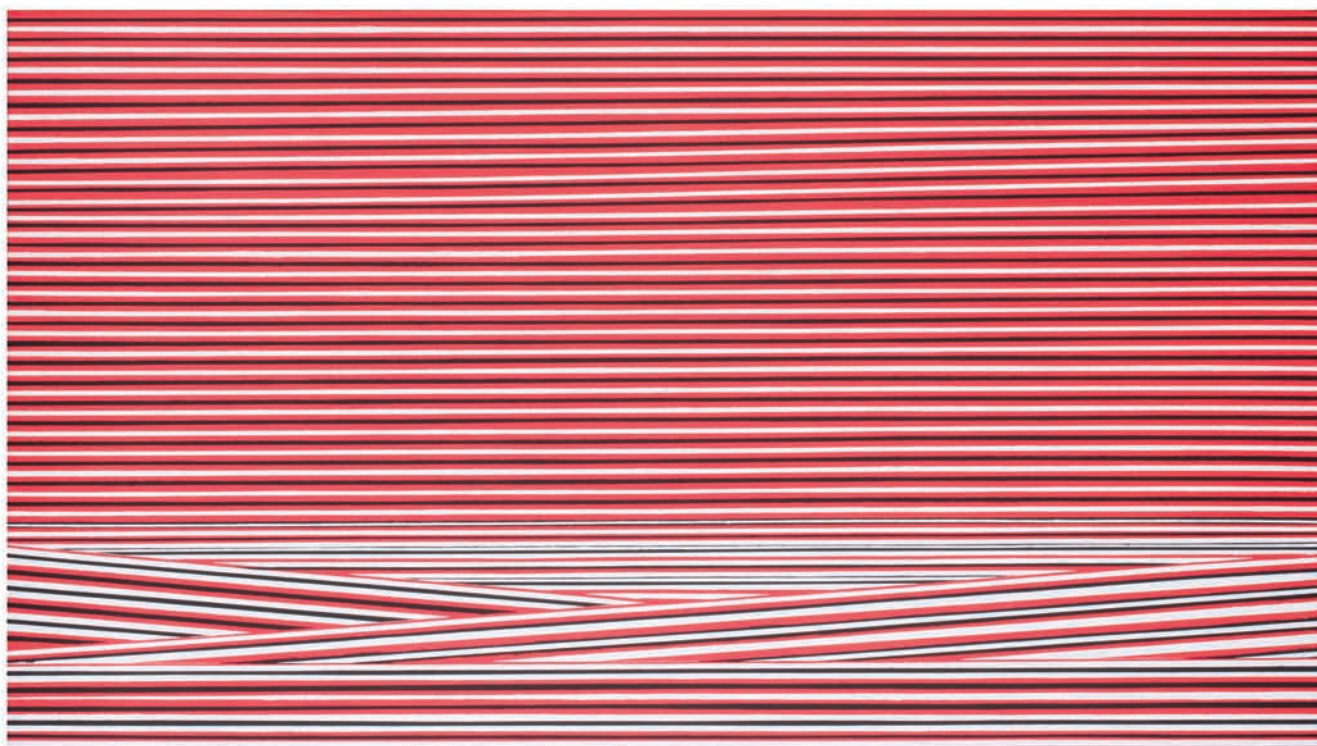
AUSSTELLUNGEN

In Berlin, Selb, Frankreich, Italien, Israel, Südkorea (Seoul und Yang Pyeong). Werke in öffentlichen und privaten Sammlungen Katalog „Zeitreise“, 2006, ISBN-13 078-3-00-018843-5 /

1

2

1 bez tytułu, akryl na płótnie, 160 x 90 cm, 2011
2 bez tytułu, akryl na płótnie, 160 x 90 cm, 2011

Józef Czerniawski

Horyzont naszego widzenia możemy rozszerzać lub zawęzić, obejmować nim kontynenty lub krople wody. W marzeniach o harmonii, nadaję kształtom i liniom formy najprostsze, pozwalając zatopić się w niczym niezmaconej kontemplacji. Obraz jest emanacją, jeżeli jest w nim ład, promieniuje i zamienia nas wewnątrz.

Urodzony w 1954 w Myśliborzu, studiował na Wydziale Malarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku, dyplom uzyskał w 1977 roku w pracowni prof. Kazimierza Śramkiewicza. Obecnie jest profesorem i prowadzi Pracownię Podstaw Malarstwa i Rysunku na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Jest współzałożycielem grupy artystycznej „COX”. Jest także współzałożycielem i prezesem Pomorskiego Stowarzyszenia Integracji Kultur i Sztuki „Jeden Świat” z siedzibą w Sopocie.

WYSTAWY

Zrealizował wiele wystaw indywidualnych i zbiorowych. Jego obrazy znajdują się w wielu kolekcjach państwowych w Polsce, oraz zbiorach prywatnych w kraju i zagranicą.

Chodzi o kontemplację. Formy najprostsze, abstrakcyjne pozwalają się zatopić w niczym niezmaconej kontemplacji. W swoich pracach koncentruję się na poszukiwaniach strukturalnych i iluzyjnych inspirowanych rzeczywistością; fenomenami natury, ładem i harmonią krajobrazu, zdarzeniami i zjawiskami zachodzącymi w przyrodzie.

Den Horizont unserer Vision können wir erweitern oder einschränken, wir können mit ihm entweder Kontinente oder Wassertropfen umfassen. In den Träumen von der Harmonie gibt es Formen und Linien, einfachste Formen, die in einer unverfälschten Kontemplation versinken.

1954 in Myśliborz geboren, studierte Malerei an der Staatlichen Höheren Kunsthochschule in Gdańsk. Im Jahre 1977 Diplomprüfung im Atelier von Prof. Kazimierz Śramkiewicz. Jetzt unterrichtet er als Professor am Lehrstuhl für Grundlagen der Malerei - und Zeichnung an der Kunstakademie in Gdańsk. Czerniawski ist Mitbegründer der Künstlervereinigung „COX” und Mitbegründer und Vorsitzender der Pommerschen Integrationsvereinigung der Kulturen und Kunst „Eine Welt” (Pomorskie Stowarzyszenie Integracji Kultur i Sztuki „Jeden Świat”) mit Sitz in Sopot.

AUSSTELLUNGEN

Czerniawski hat seine Arbeiten in zahlreichen Einzel - und Gruppenausstellungen belegt. Seine Werke befinden sich in staatlichen Sammlungen und privaten Kollektionen in Polen und im Ausland.

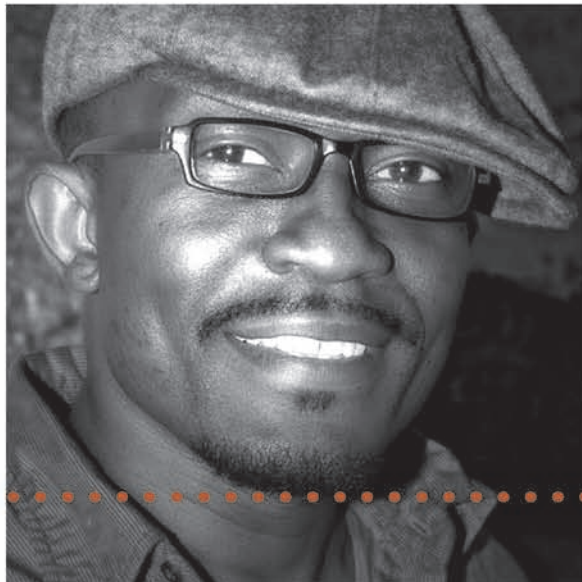
Es geht mir um Kontemplation. Die einfachsten, abstrakten Formen erlauben mir, mich in eine durch nichts gestörte Kontemplation zu vertiefen. In meinen Arbeiten konzentriere ich mich auf strukturelle und durch Illusion inspirierte Lösungen, auf Naturphänomene und Landschaftsharmonie, sowie auf Geschehen, die sich in der Natur ereignen.

1 *Life is Human Right*, Mischtechnik, 100 x 100 cm, 2015

2 *Life in Natural Right*, Installation, 100 x 100 x 70 cm, 2015

David Dibiach

Od narodzenia aż do śmierci dany jest nam wszystkim czas, życie i zdolność tworzenia. Zastanówmy się, jak możnaby tą w naszym przekonaniu drogocenną zdolność najsensowniej wykorzystać i nie poddać się presji naszego społeczeństwa(?), aby zawsze wszystko wykonać szybko i punktualnie? Pomimo zaleceń czasowych, których najwidoczniej nie da się zmienić, powinniśmy nauczyć się zarządzać sensownie czasem, a twórczość w naszym życiu traktować jako bieżący spokój i miejsce opamiętania się – miejsce w którym możemy dokonywać przemyśleń, rozpoznawać fakty no i oczywiście ludzi. We wszystkich fazach mojej twórczości rysunek był najważniejszym medium w eksperymentalnym procesie kształtowania się i opracowywania moich pomysłów. Tematem moich prac jest wzajemne działanie na siebie sztuki afrykańskiej i europejskiej. Wzajemny stosunek obu kontynentów jest wyczuwalny w każdym miejscu moich kompozycji. Mam własne wyobrażenie tego, czym jest kolorystyka i pracuję nią w obecnym szarym świecie traktując ją jako sprzeciw. Niekiedy dodaje więcej agresji, innym razem wyciszam ją. W moich pracach dominują kolory czarny, biały i czerwony, tak jak smutek, ból, miłość, nienawiść i strach dominują w uczuciach ludzkości. W mojej sztuce poszukuję teraźniejszości, jej problemów i kwestii fundamentalnych. W mojej twórczości integruję też ludzkie doświadczenia, obserwacje i trudy.

Urodził się w Ibadan w Nigerii. Od 1986 do 1990 r. studiował sztukę i sztukę użytkową na renomowanej Politechnice Auchy, studia zakończył państwowym dyplomem grafika wyróżniony jako „najlepszy absolwent roku”. Od 1995 r. mieszka w Niemczech i pracuje jako artysta oraz manager projektów w muzeach, centrach młodzieżowych i innych instytucjach kultury. Od 2012 r. członek stowarzyszenia Verein Berliner Künstler. „Obserwatora przyciąga i fascynuje nie tylko moje malarstwo z jego wielką kolorystyką, prostymi formami i środkami wyrazu. Również moje performance, scenografia teatralna i fotografia eksperymentalna pozwalają widzowi zanurzyć się na moment w zupełnie innym świecie”.

WYSTAWY

2015 „To nie muszą być mężczyźni ze skrzydłami”, Burg Beeskow. 2014 Update 2014 Verein Berliner Künstler, Berlin. 2013 „Malgebärde”, gsub-Gesellschaft für soziale Unternehmensberatung mbH. 2013 „IstanbulRelated”, Galerie Cahide Erel, Balat-Istanbul. 2011 „Woda i światło”, Kunstverein Schwedt. 2007 „Confusion” wystawa „Afro-Berlin”, Werkstatt der Kulturen (Pracownia kultur), Berlin.

WYBRANE SZKOLNE PROJEKTY

2013 „Homo Sapiens” Afrodeutsches Forumtheater. 2011 „Die unsichtbare Schule” (Niewidzialna szkoła), Sachsenwald-Grundschule Berlin. Oba projekty dofinansowane z Berlińskiego Funduszu Wspierania Kształcenia w Zakresie Kultury (Berliner Projektfonds für Kulturelle Bildung). 2007 „Recup”, Umweltministerium (Ministerstwo Ochrony Środowiska) Dessau i Rathaus Neukölln w Berlinie.

Kontakt: 017686332437 / davidamaechi@hotmail.de / www.david-dibiah.de

Die Zeit, die Kunst und das Leben sind uns allen mitgegeben, von Geburt an bis zum Tod. Wie können wir diese für uns kostbare Gebärde sinnvoll nutzen, trotz der Vorgaben unserer Gesellschaft(?) alles schnell und oft unter Druck erledigen zu müssen, fertig zu werden? Neben den ganzen zeitlichen Vorgaben, die scheinbar nicht zu ändern sind, sollten und müssen wir lernen, alles sinnvoll zu verwalten und Kunst auch als Ruhepol zu nehmen, zur Besinnung als ebenfalls wichtiger Bestandteil unseres Lebens. Nur unseren Gedankengängen nachgehen, Dinge sehen und natürlich auch andere Menschen. In allen meiner Schaffensphasen ist das Zeichnen für mich das bevorzugte Experimentierfeld zur Entwicklung und Ausarbeitung meiner Ideen. Gegenstand meiner Bilder, ist auch die Wechselwirkung zwischen afrikanischer und europäischer Kunst. Dieses wechselseitige Verhältnis zwischen beiden Kontinenten ist in meinem Bildkonzept zu spüren. Ich hab eigene Vorstellung von Farbe, ich setze mich in diesen grauen Zeiten mit Farbe auseinander, setze die Farbe in Opposition. Ich muss Aggressivität einbringen und auch wieder wegnehmen. Schwarz, weiß und rot dominieren in meinen Werken, so wie Trauer, Schmerz, Liebe, Hass, Freude und Angst die dominierenden Gefühle der Menschen sind. In meiner Kunst bin ich auf der Suche nach das Heutige, das Problematische, das Wesentliche. Ich bringe die Erfahrungen, Beobachtungen und Bemühungen des Menschen in meine Kunst ein.

In Ibadan, Nigeria geboren. Von 1986 bis 1990 Studium der Feinen und Angewandten Künste an der angesehenen Auchy Polytechnik mit dem Higher National Diplom in Grafikdesign, als „Jahrgangsbester“ der Absolventen gekürt. Lebt seit 1995 in Deutschland, Arbeit als Künstler und Projekt-Manager in Zusammenarbeit mit Museen, Jugendforen und kulturellen Institutionen. Seit 2012 Mitglied des Vereins Berliner Künstler. „Denn nicht nur meine Malerei mit ihrer Farbenbreite und den klaren Ausdrucksformen fasziniert und fesselt den Betrachter, auch meine Performance, Theaterinszenierungen und die experimentelle Photographie veranlassen für einige Zeit in andere Sphären zu tauchen.“

AUSSTELLUNGEN

2015 „Es müssen nicht Männer mit Flügeln sein”, Burg Beeskow. 2014 Update 2014 Verein Berliner Künstler, Berlin. 2013 „Malgebärde” gsub Gesellschaft für soziale Unternehmensberatung mbH. 2013 „Istanbul Related” Ausstellung Galerie Cahide Erel, Balat-Istanbul. 2011 „Wasser und Licht”, Kunstverein Schwedt. 2007 „Confusion” an Afro-Berlin Ausstellung, Werkstatt der Kulturen in Berlin.

AUSGEWÄHLTE SCHULPROJEKTE

2013 „Homo Sapiens” Afrodeutsches Forumtheater. 2011 „Die unsichtbare Schule” Sachsenwald-Grundschule Berlin. Beiden Projekte wurden gefördert von Berliner Projektfonds für Kulturelle Bildung. 2007 „Recup” Umweltministerium Dessau und Rathaus Neukölln Berlin.

- 1 *Historia malarza z Borowego Młyna*, zwój z obrazów na płótnie lnianym nasączonym barwionym woskiem pszczelim, maszyna malarska, szlam malarski, zużyte rękawice latek (Instalacja), 2013
- 2 *Unlesebaren*, książki zatopione w barwionym wosku, 2013
- 3 *Borowy Młyn/Heidemühl*, mapa barwiona na płótnie, 111 x 112 cm, wystawa "Odcisnięta pamięć" Galeria Refektarz, Kartuzy 2015

Krzysztof Gliszczyński

Fot. Bartosz Żukowski

Poznawać historię i odkrywać jej znaczenie, lepiej poprzez indywidualne losy, w których odcisnęło się jej piętno i zapisało warstwami swój czas. Trudno objąć całość, wydaje się to niemożliwe, ale dzięki fragmentowi, jakiemuś detalowi, szczegółowi możemy doświadczać świata namacalnego. Będąc na peryferiach, widzimy więcej niż z bliska, dystans pozwala dostrzec i ukazać zamazane i niedopowiedziane historie w nowym kontekście. Historie rodzinne stają się dla mnie przyczyną do ponownego ich odczytania i znalezienia miejsca w mojej pracy artystycznej. Czasami jest ona jak zwoje pamięci – staje się nieczytelna, a rozwijanie jej staje się bolesne jak odwijanie rany. Pytania jakie nasuwają się wobec odczytywanych prawd często pozostają bez odpowiedzi, jednak pozwalają zapewnić własną mapę terytorium doświadczeń. Postawić punkt, który będzie odniesieniem pozwalającym raz jeszcze sytuować się wobec własnej nie-pamięci. Miejscowość, w której urodził się mój ojciec, Borowy Młyn na Pomorzu, stała się dla mnie mitycznym miejscem z powodu utraty przez niego dzieciństwa oraz następstw, które implikowały jego a zarazem moje życie. Utrata dziecięcego raju, w wyniku przymusowego wysłania na roboty do Niemiec, odciska w mojej pamięci potrzebę zajęcia stanowiska wobec historii własnej i tej, na którą nie mamy realnego wpływu. Jest to potrzeba urealniania terytorium, naznaczania go formą artystyczną, w której mieszają się sztuka i życie – związek przeciwieństw, który w procesie kreacji artystycznej staje się jednością. Odciskanie pamięci – jest ważnym gestem kreacji, podczas którego residua malarskie zmieniają znaczenie i nie są już tym co widzimy – uzyskują status formy, uzyskanej w procesie ciągu operacyjnego. Jest to system synergii pomiędzy materią, formą, post – pamięcią i czynnością ciała.

Urodzony w 1962 r. Uzyskał dyplom PWSSP w Gdańsku w 1987 r. w pracowni prof. Kazimierza Ostrowskiego. W latach 1995–2002 założyciel i współprowadzący Galerię Koło w Gdańsku. Tytuł profesora otrzymał w 2011 r. Obecnie prowadzi III Pracownię Malarstwa. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach w kraju i za granicą.

WYBRANE WYSTAWY

1997 „Granice obrazu. Malarstwo w Polsce lat 90”, CSW w Warszawie. 1999 „Spektrum”, Museum Ostdeutsche Galerie, Regensburg, Niemcy. 1999 „The same = not the same”, the Gaswork Gallery, London, Wielka Brytania. 2002 „Shanghai in the Eyes of World Artists”, Art Museum, Szanghaj, Chiny. 2003 „Przestrzenie codzienności”, Staedtsche Galerie im Buntentor, Brema, Niemcy. 2007/8 „Autoportret a' retour”, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia oraz Galeria Miejska „Arsenał” w Poznaniu. 2008 „Ewolucja obrazu”, Galeria Platan, Budapeszt. 2008 „Remains”, Centrum Sztuki Współczesnej „Pyramida”, Hajfa, Izrael. 2011 „Nowe tendencje w malarstwie polskim 2”, BWA Bydgoszcz. 2014 „1990” Galeria Miejska we Wrocławiu. Stypendysta DAAD na 9 miesięcznym pobycie w Worpsswede w 1992 roku. Fundacji Pollock - Krasner w Nowym Jorku w 2000 Nagrody: „Bielska Jesień '93, XVI Festiwal Malarstwa w Szczecinie '96, oraz Rektorskie ASP I st. w 2000 roku II st. w 2003 oraz 2011 Pobytu rezydencyjne w Chinach, Francji, Izraelu, Niemczech. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, obiektem, filmem.

www.krzysztofgliszczynski.com

Die Vergangenheit und ihre Bedeutung ist besser durch Einzelschicksale zu erfahren, in denen die Vergangenheit ihre Brandmale hinterlassen hat und in denen die verschiedenen Ebenen der Zeit gespeichert sind. Es ist schwer, das Ganze zu erfassen, es scheint unmöglich zu sein, aber dank der Fragmente, einiger Details, können wir die Welt spürbar erleben. Wenn wir uns in der Peripherie des Geschehenen aufhalten, sehen wir mehr als aus der Nähe. Die Distanz ermöglicht es, die verschwommenen und ungesagten Geschichten in einen neuen Kontext zu sehen und zu erkennen. Die Familiengeschichten veranlassen mich, sie neu zu lesen um ihnen einen Platz in meiner künstlerischen Arbeit zu geben. Meine künstlerische Arbeit ist häufig wie eine Erinnerungsrolle und unlesbar, dessen Aufwickeln schmerzhaft, wie das Auffrischen (Aufkratzen) der Wunde ist. Fragen, die während der Forschung nach Wahrheit entstehen, bleiben oft unbeantwortet. Sie erlauben jedoch, die persönliche Karte mit den Territorien der Erfahrungen zu füllen, um dort einen Punkt (Fleck) zu bestimmen, von dem aus neue Bezüge im Hinblick auf „Nicht-Erinnerung“ möglich werden. Der Ort Borowy Młyn in Pommern, in dem mein Vater geboren wurde, und aufgrund des Verlustes seiner Kindheit und dessen Folgen, die sein und mein Leben bestimmt haben, hat sich für mich zu einem mythischen Ort entwickelt. Der Verlust des Kinderparadieses, als Folge der Zwangsarbeit in Deutschland, weckt mein Bedürfnis, einen Standpunkt gegenüber der persönlichen Geschichte einzunehmen und gegenüber derjenigen, auf die wir keinen konkreten Einfluss haben.

Übersetzung Katarzyna Schulla

Geb. im Jahre 1962. Im Jahre 1967 Diplom der Staatlichen Höheren Kunst-hochschule (PWSSPI in Gdańsk in der Klasse von Prof. Kazimierz Ostrowski). 1995 - 2002 Gründer und Mitbetreiber der Galerie „Koło“ in Gdańsk. 2011 Ernennung zum Professor und Leitung des Lehrstuhls Malerei. Teilnahme an zahlreichen Ausstellungen in Polen und im Ausland.

AUSSTELLUNGEN (AUSWAHL)

1997 „Grenzen des Bildes. Malerei in Polen der 90-er Jahre”, CSW (Zentrum für Moderne Kunst) in Warszawa. 1999 „Spektrum”, Museum Ostdeutsche Galerie, Regensburg, BRD. 1999 „The same = not the same”, the Gaswork Gallery, London, GB. 2002 „Shanghai in the Eyes of World Artists”, Art Museum, Shanghai, VRC. 2003 „Przestrzenie codzienności”, Städtische Galerie im Buntentor, Bremen, BRD. 2007/8 „Autoportret a' retour”, Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia” und in Städtischer Galerie „Arsenał” in Poznań. 2008 „Evolution eines Bildes” in Galerie Platan, Budapest, Ungarn. 2008 „Remains” Zentrum für Moderne Kunst „Pyramida” in Hajfa, Israel Hajfa, Izrael. 2011 „Neue Tendenzen in polnischer Malerei 2”, in: BWA Bydgoszcz. 2014 „1990” Städtische Galerie in Wrocław. 1992 Neunmonatiges Stipendium DAAD in Worpsswede. 2000 Stipendium der Pollock-Krasner Foundation in New York, USA, Preise und Auszeichnungen: 1993 „Bielska Jesień '93, XVI Festival der Malerei in Szczecin. 2000 Preis des Rektors der ASP ersten Ranges, im Jahre. 2003 und im Jahre 2011 Preis des II Ranges. Künstlerische Aufenthalte in China, Frankreich, Israel, Deutschland. Gliszczyński beschäftigt sich mit Malerei, Zeichnung, Plastik und Filmkunst.

1

2

3

Andrzej Karmasz

whatever happens I'll shall be at your side
 whatever happens I can always take a long walk along Bosphorus
 whatever happens I'm going to move forward
 whatever happens for something
 whatever happens we have a 20-year long career
 whatever happens...happens (just say that)
 whatever happens you win
 whatever happens she'll pick herself up and carry on
 whatever happens never get stressed
 whatever happens he will not be welcome
 whatever happens you can always say that we were your little secret
 whatever happens it's going to be bad and it's going to be hard
 whatever happens follow the Lord
 whatever happens this will keep rolling
 whatever happens he said
 whatever happens in Greece in coming days
 whatever happens don't let go of my hand
 whatever happens tomorrow you must promise me one thing
 whatever happens next
 whatever happens the grass is always greener
 whatever happens it'll be life changing
 whatever happens knock until the dog barks
 whatever happens in Vegas stays in Vegas
 whatever happens there will be some good things and some bad
 whatever happens I deserve whatever happens
 whatever happens you've gonna have a bad time

(zebrane z popularnych wyszukiwarek internetowych na podstawie hasła 'whatever happens')

Urodził się w 1976 w Gdańsku. 1997 - 2003 Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku. 2004 - 2006 Joshibi University of Art and Design, Japonia Japanese Government Scholarship Monbukagakusho: MEXT

WYBRANE WYSTAWY

2015 Zagreb Biennale, Croatian Association of Visual Artists (HDLU), Zagreb, Chorwacja. 2013 Celebracja, Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk (wystawa indywidualna). 2010 The Slavic Soul Fest, Polish Expacts Association, Birmingham, Wielka Brytania. 2009 Obudź się i śnij / Awake and Dream, Signum Foundation, Wenecja, Włochy. 2008 Folk Art Now, Bremen, Niemcy - Pożądanie - Patrzenie - Przerazenie, Fundacja Supermarket Sztuki, Warszawa - Supermarket 2008 Enskilda Galleriet, Sztokholm. 2007 Artist in the wonderland, Park naukowo-technologiczny, Gdynia | Moving, Galeria Re:wizja, NCK, Gdańsk (wystawa indywidualna) | Trading places "back+forth", Nieuwe Vide, Holandia. 2006 Autopoesis, Slovak National Gallery, Bratysława, Słowacja | Przekonaj się - Austrian Forum of Culture, Warszawa | Graduation - Tokyo Metropolitan Art Museum, Tokio, Japonia. 2005 Egocentryczne, Niemoralne, Przestarzałe. Współczesne wizerunki artystów, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa | Absolwent, Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk - Hybrids, Galeria Le Guern, Warszawa (wystawa indywidualna). 2004 Open the door, Seira Gallery, Tokio, Japonia. 2003 Przestrzenie Codziennosci, Stadtische Galerie im Buntentor, Bremen, Niemcy.

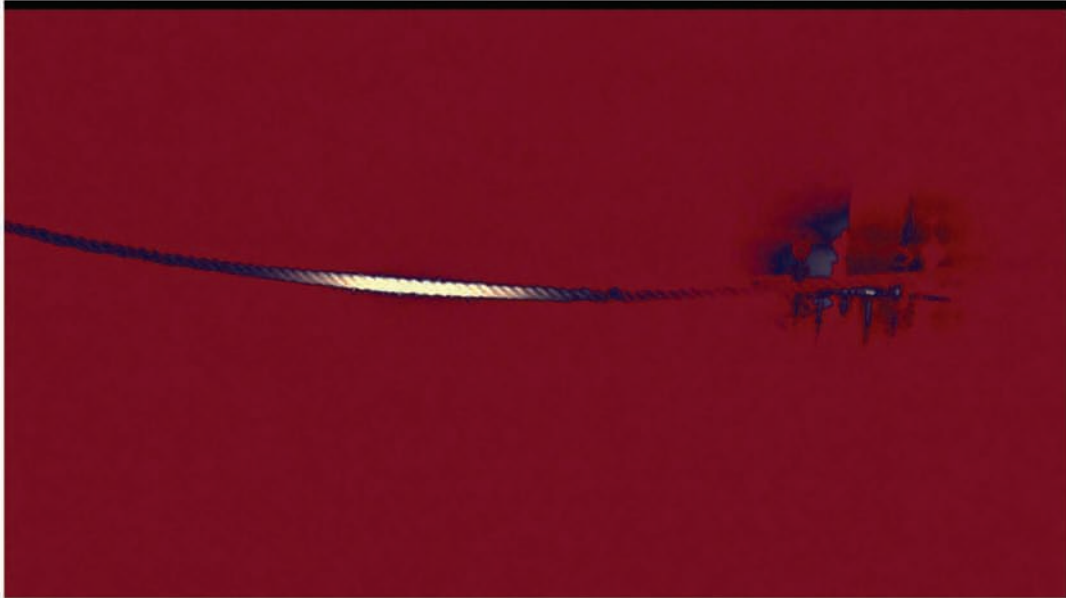
whatever happens the numbers will likely be what they were
 whatever happens experts say
 whatever happens you are welcome
 whatever happens is going to happen fast
 whatever happens dogs will still love them just the same
 whatever happens he leaves a hero
 whatever happens is only for your own good
 whatever happens in the next 30km
 whatever happens will happen by unforeseeable chance
 whatever happens it'll be life changing
 whatever happens I love you
 whatever happens sit like you don't know there's anything amiss
 whatever happens let's try to nail the bastard
 whatever happens you're my light
 whatever happens happens
 whatever happens protect your honour
 whatever happens to us now is based on something
 whatever happens now I'm not gonna be afraid
 whatever happens happens for the best
 whatever happens in the days and weeks and months
 whatever happens keep your eyes open
 whatever happens there's nothing I can do about it anyway
 whatever happens stop reacting
 whatever happens leave the door open
 whatever happens don't forget to write
 whatever happens it's going to be torture

(Zusammengestellt anhand des Schlagworts „whatever happens“ in populärsten Suchmaschinen)

Geboren 1976 in Gdańsk. 1997 - 2003 Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku 2004 - 2006 Joshibi University of Art and Design, Japan Japanese Government Scholarship Monbukagakusho: MEXT

AUSGESUCHTE AUSSTELLUNGEN:

2015 Zagreb Biennale, Croatian Association of Visual Artists (HDLU), Zagreb, Croatia. 2013 Zelebrieren, Kunstinstitut, die Insel, Gdańsk (Einzelausstellung). 2010 The Slavic Soul Fest, Polish Expacts Association, Birmingham, Großbritannien. 2009 Awake and Dream, Signum Foundation, Wenedig, Italien. 2008 Folk Art Now, Bremen/BRD Gier-Schauen-Erschrecken, Fundacja Supermarket Sztuki, Warszawa, Polen - Supermarket 2008 Enskilda Galleriet, Stockholm, Schweden. 2007 Artist in the wonderland, Wissenschafts - Technologischer Park, Gdynia, Polen | Moving, Galeria Re:wizja, NCK, Gdańsk, Polen (Einzelausstellung) - Trading places "back+forth", Nieuwe Vide, Niederlande. 2006 - Autopoesis, Slovak National Gallery, Bratysława, Slowakei | Überzeuge dich! - Austrian Forum of Culture, Warszawa, Polen | Graduation, Tokyo Metropolitan Art Museum, Tokio, Japan. 2005 Egozentrisch, amoralisch, veraltet. Zeitgenössische Künstlerporträts, Zachęta - Staatliche Kunstgalerie, Warszawa, Polen | Absolwent, Kunstinstitut - die Insel, Gdańsk, Polen | Hybrids, Galeria Le Guern, Warszawa, Polen (Einzelausstellung). 2004 Open the door, Seira Gallery, Tokio, Japan. 2003 Darstellung des Alltags, Städtische Galerie im Buntentor, Bremen, BRD.

1

2

3

- 1 *Muzeum*, video, 6 min, 2015
- 2 *Muzeum*, video, 6 min, 2015
- 3 *Muzeum*, video, 6 min, 2015

Sławomir Lipnicki

„Zróbmy rzeźby tak ustawione w przestrzeni, aby można wokół nich tańczyć” Alina Szapocznikow, Przegląd Kulturalny 1955, nr 25.

Jak to możliwe, że to właśnie graniczna linia, w tak istotny sposób nakreśla terytorium i przynależność w obszarze, jak pisał Paul Ricoeur, „użyć i nadużyć zapomnienia”.

Projekt „Horyzonty”, stał się powodem do pogłębionej refleksji nad płaszczyzną i granicami obrazu – a idąc za namysłem Harald’a Weinrich’a, pozwolił on odnaleźć wiele wspólnych punktów dotyczących doświadczenia czasu w praktykach artystycznych i nauce.

W freudowskiej psychoanalizie, gdzie wymiar zapominania posiada językowe powinowactwa pomiędzy niepamięcią (vergessen) a czynnościami omyłkowymi, a także nietscheańską antropologią, gdzie niepamięć jest niejako wiedzą ludyczną, cielesną – porównywaną do tańca.

Odnosząc się do wyznaczonej przez obecność granic wertrykalności, inspirującą stała się dla mnie „taneczna nieważkość śladu”. Stając się w integralną część procesu twórczego Amerykanina Jacksona Polloka, był on rodzajem zawieszenia „przestrzennej tożsamości”, jako antytezy tak zauważalnej i powszechnej Nietscheańskiej „pamięci woli” – gdzie „obietnica” staje się polityką (...)

Inaczej wyraziła to Hanna Arendt pisząc, iż tylko przez ciągłe wzajemne uwalnianie od tego, co czynią, ludzie mogą pozostawać wolnymi podmiotami działania. Jest to ciągły rodzaj tracenia i darowania siebie. Jest to ten rodzaj daru, wzajemności, który jest wyjściem naprzeciw przyszłości z pamięcią wykraczającą poza teraźniejszość i politykę. Tak ustawioną przestrzeń – w której możemy wspólnie tańczyć.

(Jesper Just, No Man Is An Island, video 4min, 2002 <https://youtu.be/yunI40c-lydU>)

Sławomir Lipnicki ur. 1972 w Gdańsku – artysta, pedagog. Pracuje na Wydziale Malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. W swojej twórczości wykorzystuje fotografię dokumentalną oraz zdjęcia rodzinne, re-interpretując zawarte w nich znaczenia. W 2008 roku otrzymał nagrodę prezydenta Szczecina na IV Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Wizualnej inSPIRACJE.

WYSTAWY

W roku 2012 zaprezentował wystawy „Vestigia- Rekonstrukcja nieobecności” w Galerii Krytyków Pokaz w Warszawie i [nie/miejsca] w Nadbałtyckim Centrum Kultury w Gdańsku, odnoszące się do osobistych doświadczeń rodzinnych artysty. W 2013 roku został zaproszony do udziału w XV Triennale „Painting and Its Contexts” w Wilnie. W tym samym roku prace Sławomira Lipnickiego zostały pokazane na wystawie „Inveni” w Art. Gallery Kryga w Grodnie oraz Instytucji Sztuki Wyspa w Gdańsku w ramach festiwalu ALTERNATIVA 2013 (projekt „Sąsiedztwo warzyw”).

W dotychczasowych projektach, Lipnicki bada „obrazy wyparte”, czy też „obrazy praktyk” instytucji określających kształt „sprawiedliwości okresu przejściowego”, będących odpowiedzialnymi za archiwizację i badania nad „warunkami ludzkiego istnienia w czasie niedemokratycznym.”

„Lass uns Skulpturen so im Raum aufstellen, dass man um sie herum tanzen kann”, Alina Szapocznikow, Przegląd Kulturalny 1955, nr 25.

Wie ist das möglich, dass die Grenzziehung so eindeutig ein Territorium und Zugehörigkeit determiniert und – wie Paul Ricoeur schrieb – im Raum des „Gebrauchs und Missbrauchs des Vergessens” definiert. Das Projekt „Horizonte” gab Anstoß für eine vertiefte Reflexion über die Fläche und Grenzen eines Bildes und Harald Weinrich folgend erlaubte es uns, viele Berührungspunkte zu finden und sich über Erfahrungen des künstlerischen Schaffens und Lehre auszutauschen, etwa im Rahmen /.../ Freud’scher Psychoanalyse, in der es eine sprachliche Verwandtschaft zwischen dem Vergessen und der zufälliger Vergesslichkeit geben, oder Nitsches Anthropologie, in der das Nichterinnern eine quasi ludische, körperliche, mit dem Reigen vergleichbare Bedeutung haben soll. Bezug nehmend auf die durch die Existenz der Grenzen vorgelegte vertikale Richtung, wirkte auf mich inspirierend die „tanzende Nichtigkeit der Spuren”. Sie wurde zum zentralen Bestandteil des Schaffungsprozesses des Amerikaners Jackson Pollock, eine Art der Aufhebung der „räumlichen Identität” und Antithese zur sichtbaren, allgemeinen „Gedächtnis des Willens” bei Nietzsche, wo das „Versprechen” zum Instrument der Politik wird (...). Etwas anders drückte dies Hannah Arendt aus, indem sie schrieb, dass nur durch das ständige sich befreien von dem, was man tut, der Mensch zu einem freien Handlungsobjekt werden kann. Es ist eine Art ständiges sich selbst verlieren und verschenken. Dies ist eine Art Geschenk und Gegenseitigkeit, die mit seiner Erinnerung, die jenseits der Gegenwart und Politik liegt, gegenüber der Zukunft tritt. In einem so eingerichteten Raum könnten wir gemeinsam tanzen.

(Jesper Just, No Man Is An Island, video 4min, 2002 <https://youtu.be/yunI40c-lydU>)

Geb. 1972 in Gdańsk, Künstler und Pädagoge. Arbeitet am Lehrstuhl für Malerei der Akademie der Bildenden Künste in Gdańsk. In seinen Werken verarbeitet er Fotodokumentationen und Familienbilder, indem er sie neu interpretiert. Im Jahre 2008 wurde er mit dem Preis des Präsidenten von Szczecin auf dem IV Internationalen Festival der Visuellen Kunst inSPIRACJE ausgezeichnet.

AUSSTELLUNGEN

Im Jahre 2012 stellte er seine Werke in zwei Ausstellungen „Vestigia- Eine Rekonstruktion der Abwesenheit” in der Galerie der Kritiker „Pokaz” in Warszawa und [nie/miejsca - Unorte] in dem Baltischen Kulturzentrum in Gdańsk vor. In beiden Fällen bezogen sie sich auf Familienerfahrungen des Künstlers. Im Jahre 2013 wurde er eingeladen, an dem XV Triennale „Painting and Its Contexts” in Vilna teilzunehmen. In demselben Jahr wurden Sławomir Lipnickis Arbeiten in der Ausstellung „Inveni” in der Art. Gallery Kryga in Grodno und im Institut Sztuki Wyspa (Kunstinstitut – die Insel) in Gdańsk auf dem Festival ALTERNATIVA 2013 (Projekt „Gemüses Nachbarschaft”) vorgestellt.

In seinen bisherigen Arbeiten untersucht Lipnicki „verdrängte Bilder”, bzw. „Darstellungen der Praktiken” jener Institutionen, die für die Form „der Gerechtigkeit in der Übergangszeit” und für die Archivierung und Untersuchung der „Lebensbedingungen der Menschen in undemokratischer Zeit” verantwortlich waren.

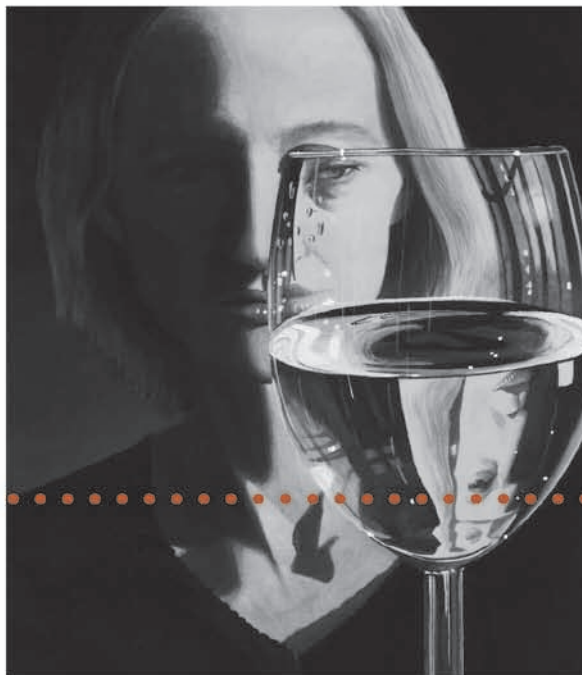

1

2

Anna Reinert

Od zawsze wydawały mi się fascynujące przesłanki, jakimi kierują się architekci i urbaniści tworząc przestrzenie publiczne, czy pół - publiczne. W tego rodzaju przestrzeniach zachodzi napięcie, które można opisać sformułowaniem: patrz, ale nie dotykaj. Zadaniem tej przestrzeni jest uwieść, zachwycić, ale jednocześnie sprawić, żeby nie poczuć się zbyt "u siebie". Istotą relacji między człowiekiem a miastem jest zdystansowanie. Zdystansowanie jest czymś różnym od zamknięcia, odizolowania, odrzucenia. Nie chodzi w nim o to by nie widzieć (innych /miasta) i nie być widzianym. Istotą zdystansowania jest bycie niedostępnym, choć miasto i inni ludzie są w zasięgu wzroku, na wyciągnięcie ręki. Ponieważ kultura miasta jest na wskroś narcystyczna, ważne jest również, aby samemu być w zasięgu wzroku innych. Architektura jest transparentna, więc otoczenie przez nią przenika. Lustrzane odbicia, zwielokrotnienia, nakładanie się wielu obrazów, wielu porządków rzeczywistości - wszystko to sprawia, że trudno już powiedzieć co jest wnętrzem, a co zewnętrzem. Co przedmiotem oglądanym, a kto podmiotem oglądającym. Co rzeczywistością, a co narcystyczną ułudą.

WYBRANE WYSTAWY INDYWIDUALNE

2015 „Anna Reinert, Malarstwo”, Grodno. **2014** „Fetysze” Galeria Młode Miasto, Gdańsk. **2013** „Anna Reinert”, Galeria Kordegerda Warszawa. **2012** „Blask” Galeria Zak, Gdańsk. **2011** „Transparentność” (doktorat) Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk. **2010** Kunstverein Lippe, Detmold, Niemcy. **2009** „She is not here” Galerie Elly Brose Eiermann, Berlin, Niemcy. **2008** „Gdzie jest Katarzyna” Galeria Le Guern, Warszawa | „Wzory” PGS Sopot. **2007** „Niedziela, poniedziałek” Galeria ASPN Lipsk, Niemcy | „Powiedz mi co lubisz” Galeria Le Guern, Warszawa. **2006** Galeria Bror Hjorts Hus, Uppsala, Szwecja | Galeria Mitteleuropa, Sztokholm, Szwecja. **2005** „Urbantic” CSW Łaźnia, Gdańsk | „Malarstwo” Galeria ASPN, Lipsk, Niemcy.

WYBRANE WYSTAWY ZBIOROWE

2015 Zagreb Biennale, „Exporting Gdańsk” Zagreb | Horizonte/Horyzonty, Galeria Związku Berlińskich Artystów, Berlin/ASP Gdańsk | „L'art est 5 une femme”, ratusz merostwa, Paryż, Francja, | Galeria Stolarska Krupowicz, Warszawa. **2014** „Nie-widoki” Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała. **2013** „Sposoby obrazowania” Muzeum DKiG, Gorlice | „Dyfuzja” Muzeum Architektury, Wrocław | Streetwaves, Gdańsk. **2012** Artloop, Sopot. **2011** „Praca i Wypoczynek” -Mural w Instytucie Sztuki Wyspa, Gdańsk. **2010** „Visit” Galeria ASPN Lipsk, Niemcy **2009** „Na Okrągło” Hala Stulecia, Wrocław **2007** „SWAB Barcelona” z Galerią ASPN, Barcelona, Hiszpania. **2006** „Preview Berlin” z Galerią ASPN, Berlin, Niemcy | „W Polsce, czyli gdzie” CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa.

Schon immer interessierten mich Beweggründe der Architekten bei der Erschaffung von öffentlichen und halböffentlichen Räumen/Gebäuden. In Räumen dieser Art kommt es zu Spannungen, die man am besten so umschreiben könnte: schau zu, aber berühre es nicht. Die Aufgabe der Raumgestaltung ist es, den Betrachter zu verführen, zu begeistern und gleichzeitig ihn zu verunsichern, dass er sich nicht zu sehr „bei sich“ fühlt. In der Beziehung zwischen dem Menschen und der Stadt ist der Abstand entscheidend. Der Abstand ist jedoch etwas anderes als Sperrung, Isolation, Ablehnung. Es geht hier nicht darum, dass man (andere/ die Stadt) nicht sieht und selbst nicht gesehen wird. Das Wesentliche des Abstands ist es nicht, nicht erreichbar zu sein, obwohl man sich im Blickfeld, ja in Körpernähe befindet. Das die Kultur der Stadt durch und durch narzisstisch ist, ist es wichtig, dass man selbst im Blickfeld der anderen bleibt. Architektur ist transparent, so dass die Umwelt in sie eindringen kann. Zahlreiche Spiegelbilder, sich überlappende Bilder und Ordnungen einer Realität verursacht, dass man leicht Übersicht verliert, was innen, was außen, was Objekt und was Subjekt der Betrachtung, was Wirklichkeit und was narzisstisches Trugbild ist.

AUSGESUCHTE EINZELAUSSTELLUNGEN

2015 „Anna Reinert, Malerei”, Grodno. **2014** Fetysze Galerie „Młode Miasto, Gdańsk. **2013** „Anna Reinert”, Galerie „Kordegerda”, Warszawa. **2012** „Der Strahl”, Galerie Zak, Gdańsk. **2011** „Die Transparenz” (Dissertation), Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk. **2010** Kunstverein Lippe, Detmold/BRD. **2009** „She is not here”, Galerie Elly Brose Eiermann, Berlin/BRD. **2008** „Wo ist Katharina”, Galerie Le Guern, Warszawa | „Muster” PGS, Sopot. **2007** „Sonntag, Montag”, Galerie ASPN Leipzig, BRD | „Sag mir, was du magst” Galerie Le Guern, Warszawa. **2006** Galeria Bror Hjorts Hus, Uppsala, Schweden | Galerie Mitteleuropa, Stockholm, Schweden. **2005** „Urbantic” CSW Łaźnia, Gdańsk | Malerei” Galerie ASPN, Leipzig, BRD.

AUSGESUCHTE GRUPPENAUSSTELLUNGEN

2015 Zagreb Biennale „Exporting Gdańsk” Zagreb | Horizonte/Horyzonty, Galerie des Vereins Berliner Künstler, Berlin/ASP Gdańsk | „L'art est 5 une femme”, Hôtel de ville, Paris, Frankreich | Galeria Stolarska Krupowicz, Warszawa. **2014** „Nie-widoki” Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała. **2013** „Darstellungsarten” Muzeum DKiG, Gorlice | „Dyfuzja” Muzeum Architektury, Wrocław | Streetwaves, Gdańsk. **2012** Artloop, Sopot. **2011** „Arbeit und Erholung”, Mural in: Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk. **2010** „Visit” Galeria ASPN Leipzig, BRD. **2009** „Rund” Jahrhunderthalles, Wrocław. **2007** „SWAB Barcelona” mit Galerię ASPN, Barcelona, Spanien. **2006** „Preview Berlin” mit Galerię ASPN, Berlin, BRD | „In Polen, also wo denn?” CSW (Zentrum für Moderne Kunst) Zamek Ujazdowski, Warszawa.

1

2

3

1 *Eine Stunde nach rechts*, Öl, Collage auf Leinwand, 39 x 164 cm, 2015

2 *Den Mond untergehen lassen in Smoldinski Las*, Holzobjekt, 34 x 40 x 11 cm, 2015

3 *Die Spuren von gestern verwischt der Wind von morgen*, Dyptichon, Öl, Sand auf Leinwand, 114 x 324 cm, 2015

Michaela Rothe

Jak oszlifowane kolorowe kamyczki pozostały mi w pamięci uczucia i odczucia, jakie mnie dotknęły podczas tych niesamowitych przeżyć, oraz poruszających i bawiących mnie fantastycznych i zastanawiających fenomenów natury. W moich dziełach powstają one na nowo do życia w nieco zmienionej formie. Przy czym obok farby olejnej użyte zostały znalezione drewnienka, kamyczki i piasek.

Pejzaż polskiego wybrzeża Bałtyku bardzo mnie zafascynował. Pora roku i bezpieczeństwo na terenie Parku Narodowego umożliwiły mi całkowite i niczym nie zmącone zagłębienie się w tym ponadczasowym pięknie. Wiatr kształtuje cały czas piasek na nowo i zabierając moje myśli pędzi go przed sobą. Czegóż to nie ukryły pod sobą te cicho śpiewające wydmy? Jakże opowiadania się pod nimi ukrywają? Pod majestatycznie leżącymi wydmy między szerokim niebem a dalekim morzem.

„Wczorajsze ślady zatrze jutrzejszy wiatr“ – brzmi powiedzenie Tuaregów z Sahary, które teraz przyszło mi na myśl. Tak też brzmi tytuł dyptyku z krajobrazem wydmy, jaki namalowałam piaskiem na niebieskim niebie. Spaceruję po plaży, podczas których niebo i woda zdawały się zlewać na horyzoncie ze sobą, zainspirowały mnie do namalowania dwóch długich wąskich obrazów zatytułowanych „Godzina w lewo“, „Godzina w prawo“. Dwa drewniane obiekty, szuflady wspomnień - „Pozwolić zająć księżycowi“ i „Pozwolić wejść słońcu nad Smołdzińskim Lasem“ udekorowane zostały znalezionymi tam obiektami.

Urodziła się w 1950 w Pforzheim jako córka artysty malarza Curta Rothe 1969 - 78 studiuję malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Berlinie, w klasie mistrzowskiej Prof. Hansa Jaenicha. 1979 - 92 umowa o dzieło z Berliner Künstlerförderung – projekt studiów sztuki jako terapia na HDK w Berlinie. 1991 - 97 wykładowca w VHS Berlin, członkini w zrzeszeniu zawodowym Berufsverband Bildender Künstler w Berlinie. Od 1992 Członek stowarzyszenia Verein Berliner Künstler. 1994 - 2001 członek zarządu stowarzyszenia Verein Berliner Künstler. Od 2001 członkini stowarzyszenia Kunstverein Coburg.

WYSTAWY

Od 1967 r. wystawy m.i. w Angouleme, Francja; Aberdeen, Szkocja; Hooghalen, Niemcy; Baku, Azerbejdżan; Mediolan, Włochy; Bazylea; Pforzheim; Coburg i Kronach; Saalfeld; Essen i Berlin. Ilustracje wydania wierszy miłosnych Ingo Cesario, 500 Lat Melanchthon, Bretten Kataloge. Ich - Momente + Sandzeichen. 1992 Konzentration in Ruhe und Bewegung. 2008 Dzieła w zbiorach: Hahn Meitner Institut, Berlin Restaurant Essenza, Potsdamerplatz, Berlin Sivede Augenoptik, Berlin Praxis für Traumatherapie Carmerstrasse, Berlin Kanzlei GSK Stockmann, Berlin.

Mieszka i pracuje w Berlinie i Coburgu.

www.michaelarothede.de

Wie rund geschliffene, bunte Kieselsteine ruhen in meiner Erinnerung Gefühle und Empfindungen, die mich bei eindrücklichen Erlebnissen, wie faszinierenden oder beunruhigenden Naturereignissen berührten oder begeisterten. In meinen Arbeiten werden sie in veränderter Form wieder lebendig. Dabei werden neben der Ölmalerei Fundstücke wie Hölzer, Steine und Sand verwendet.

So war es die Landschaft der polnischen Ostseeküste die mich nachhaltig beeindruckt hat. Die Jahreszeit und der geschützte Raum des Nationalparks machten es möglich, ganz ungestört in ihre zeitlose Schönheit einzutauchen. Der Wind formt den Sand beständig neu und treibt ihn vor sich her, meine Gedanken mitnehmend. Was haben die leise singenden Dünen auf ihrer unaufhaltsamen Wanderung alles schon unter sich begraben. Welche Geschichten liegen darunter verborgen. Majestätisch liegen sie da, zwischen einem großen Himmel und einem weiten Meer.

„Die Spuren von gestern verwischt der Wind von morgen“ ist ein Spruch der Tuareg aus der Sahara, der mir dabei in den Sinn kommt. Das ist der Titel des Dyptichons, eine Dünenlandschaft die ich mit Sand in den blauen Himmel gemalt habe.

Die Wanderungen am Strand entlang, bei denen Himmel und Wasser am Horizont ineinander über zu gehen scheinen, haben mich zu den beiden schmalen, langen Bildern mit den Titeln „Eine Stunde nach links“ und „Eine Stunde nach rechts“ inspiriert.

Die beiden Holzobjekte, Schubladen der Erinnerung, „Den Mond untergehen lassen -“ und „Die Sonne aufgehen lassen in Smoldinski Las“ sind mit Fundstücken von dort gestaltet.

1950 in Pforzheim als Tochter des Malers Curt Rothe geboren. 1969 - 78 Studium Malerei an der HDK Berlin Meisterschülerin bei Prof. Hans Jaenisch. 1979 - 92 Werkverträge mit der Berliner Künstlerförderung Projektstudium Kunsttherapie an der HDK Berlin. 1991 - 97 Dozentin an der VHS Berlin Mitglied im Berufsverband Bildender Künstler, Berlin. Seit 1992 Mitglied des Verein Berliner Künstler. 1994 - 2001 Vorstandsmitglied im Verein Berliner Künstler. Seit 2001 Mitglied im Kunstverein Coburg.

AUSSTELLUNGEN

Seit 1967 Ausstellungen u.a. in Angouleme, Frankreich; Aberdeen, Schottland; Hooghalen, Niederlande; Baku, Aserbaidschan; Mailand, Italien; Basel; Pforzheim; Coburg und Kronach; Saalfeld; Essen und Berlin. Buchillustration zu Liebesgedichten von Ingo Cesario Edition 500 Jahre Melanchthon. Bretten Kataloge: Ich - Momente + Sandzeichen. 1992 Konzentration in Ruhe und Bewegung. 2008 Ankäufe: Hahn Meitner Institut, Berlin Restaurant Essenza, Potsdamerplatz, Berlin Sivede Augenoptik, Berlin Praxis für Traumatherapie Carmerstrasse, Berlin Kanzlei GSK Stockmann, Berlin.

Lebt und arbeitet in Berlin und Coburg.

1

2

1 *Grenz-Land I*, Öl auf Leinwand, 140 x 180 cm, 2015
2 *Grenzlinie II*, Öl auf Leinwand, 80 x 100 cm, 2015

Sabine Schneider

Linia graniczna i kraj przygraniczny
O dwuznaczności pojęcia granica

Wyznaczanie granic jest ingerencją.
Tarasują one także horyzont.

Ingerencja w sferę terytorialnych i ekologicznych ciągłości stwarza system składający się z pojęć „tutaj” i „tam” - „my tutaj” i „oni tam”. To wewnętrzne i zewnętrzne odgródnienie się od innych jest z pewnością ważnym krokiem podczas sprawdzenia się i kształtowania własnej tożsamości. Tak powstawały różnorodne samodzielne kultury. Ale przemoc zaczęła odgrywać w stosunkach między państwami i społeczeństwami, między kulturami i ludźmi zbyt ważną rolę. Nasze państwa wydają się być wystarczająco okrzepłe, ale rządzący i decydenci zmieniają się i wtedy granice bywają przesunięte, a terytoria nowo negocjowane.

Tętem serii obrazów „Linia graniczna i kraj przygraniczny” są refleksje na temat tych mniej lub bardziej arbitralnych, uzależnionych od wielu historycznych przypadków, cięć i zmian definicji określenia terytorium. Znamy białoczerwone słupy graniczne.

Przesunięta topograficzna ciągłość tworzy ciało, w którym linia graniczna tkwi niczym ciało obce. W tym sensie pojawiają się następujące pytania: Które granice umiędzynarodowiliśmy? Ile granic nam potrzeba? Czy możliwe jest mieć mniej granic? Czy możemy w Europie żyć bez granic terytorialnych i państwowych?

Sabine Schneider – ur. w 1956 w Berlinie (zach.). Od 1975 do 1983 studiuje malarstwo i pedagogikę sztuki na Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Berlinie u prof. Wolfganga Petricka. 1981 zdaje egzamin mistrzowski. 1983 zdaje pierwszy egzamin państwowy. 1975-1976 studiuje politologię. 1985-1987 studiuje filozofię i socjologię na FU w Berlinie. 1979 współtworzy Pracownię Artystyczną Galerie Artystów Kulmerstraße. 1980 - 1995 tworzy i prowadzi Instytut Kultury i galerię „Mutter Fourage” w Berlinie - Wannsee. 1992 - 2009 pracuje jako docent ze specjalizacją scenografia i historia sztuki na Wyższej Szkole Filmowej i Telewizyjnej (HFF) w Poczdamie Babelsbergu, na kierunku studiów animacja, reżyseria i kamera. Od 2005 Sabine Schneider jest członkinią zarządu stowarzyszenia Verein Berliner Künstler. Od 2007 pierwszą prezes zarządu VBK. Od 2012 organizatorką i kierowniczką Arts Club Berlin przy VBK.

WYSTAWY

Od 1983 pracuje w wolnym zawodzie artysty plastyka z licznymi wystawami i uczestniczy w międzynarodowych projektach artystycznych w Niemczech, Azerbejdżanie, Belgii, Francji, Grecji, Anglii, Korei, Holandii, Polsce, Szwajcarii, Florydzie, w Chinach i USA.

www.kunst-sasch.de

Grenz-Linie und Grenz-Land
Die Ambivalenz der Grenze

Grenzbeziehungen sind Eingriffe.
Sie verstellen den Horizont.

Interventionen in territoriale und ökologische Kontinua definieren ein „Hier“ und ein „Dort“ - ein „Wir hier“ und ein „Die dort“.

Zur Selbstvergewisserung und Identitätsentwicklung ist ein wichtiger Schritt, sich innerlich und auch äußerlich von anderen abgrenzen zu können. Unterschiedliche, eigenständige Kulturen entwickeln sich hieraus. Aber viel zu oft ist im Verhältnis von Staaten und Gesellschaften und zwischen den Kulturen und Menschen Gewalt im Spiel.

Unsere Staaten schienen ausdefiniert zu sein, aber wir lernen, daß Zuständigkeiten und Regierungen wechseln, Grenzen verschoben, Territorien neu ausgehandelt werden.

Reflexionen über diese, mehr oder weniger willkürlichen, von vielen historischen Zufällen abhängigen, territorialen Definitionen, Eingriffen und Veränderungen sind Hintergrund der Reihe Grenz-Linie und Grenz-Land.

Wir kennen die rot-weißen Abgrenzungsbänder.

Das topographisch bewegte Kontinuum bildet den Fond auf dem die Grenzlinie wie ein Fremdkörper sitzt.

Impliziert sind die aktuell drängenden Fragen: Welche Grenzen haben wir internalisiert? Wieviel Grenze ist nötig? Wie wenige Grenzen sind möglich? Können wir in Europa und anderswo ohne territoriale und staatliche Grenzen leben?

Sabine Schneider – 1956 in Berlin (West) geboren. Von 1975 bis 1983 Studium der Malerei und Kunstpädagogik / Hochschule der Künste Berlin bei Prof. Wolfgang Petrick. 1981 Meisterschülerprüfung, 1983 Erstes Staatsexamen. 1975-1976 Politologie und 1985-1987 Philosophie und Sozialwissenschaften, FU Berlin. 1979 Mitgründerin der Atelieregemeinschaft und die Selbsthilfegalerie Kulmerstraße. 1980 bis 1995 Entwicklung und Leitung Kulturstandort und Galerie Mutter Fourage in Berlin-Wannsee. 1992 bis 2009 Lehraufträge Bildgestaltung und Kunstgeschichte an der Hochschule für Film und Fernsehen (HFF) in Potsdam Babelsberg in den Studiengängen Animation, Regie und Kamera. Seit 2005 ist Sabine Schneider im Vorstand des Vereins Berliner Künstler. Seit 2007 1. Vorsitzende des VBK. Seit 2012 Entwicklung und Leitung Arts Club Berlin im VBK.

AUSSTELLUNGEN

Seit 1983 freie Künstlerin mit zahlreichen Ausstellungen und internationalen Projekten in Deutschland, Aserbaidschan, Belgien, Frankreich, Griechenland, Großbritannien, Korea, Niederlande, Polen, Schweiz, Florida, VR China, USA.

1

2

3

- 1 stabil, drewno, szkło, metal, malatura
- 2 nieśmiertelnik żywiczny, metal, żywica
- 3 krzyż, drewno, metal

Tomasz Sobisz

„Na szlaku dziedzictwa”

Dziedzictwo kulturowe jest niezwykle pojemnym obszarem, w którym ujawnia się prawda o człowieku i świecie. Kultura i sztuka zaś kształtuje świadomość człowieka, bowiem „wkraczając” w kulturę otrzymujemy obraz świata, który tworzy naszą perspektywę poznawczą. Gadamerowska dziejowość ludzkiego rozumienia i istnienia wskazuje na wpływ dziedzictwa kulturowego i świadomości wyniesionej z określonej grupy społecznej, na tożsamość kulturową jednostki.

W swoich pracach łączę i reinterpretuję wątki archetypiczne i symboliczne uzyskując zaskakujące rozwiązania formalne. Przywołuję zanurzone w tradycji i kulturze emblematy nadając im nowy wymiar interpretacyjny.

Jestem przekonany, iż dzięki kulturze i dziedzictwu życie jawi się kulturą również w tym znaczeniu, że poprzez nią człowiek odznacza się i odróżnia od całej reszty istnień. Ludzie bowiem tym różnią się od reszty przyrody, że mają kulturę, historyczną, międzypokoleniową pamięć. Skarbnicą tej pamięci jest niewątpliwie humanistyka. Istnieje zapewne jakiś kanon, który tę kulturę stworzył i bez znajomości którego przestaniemy być sobą, tracąc to co nazywamy genezą tożsamości. Obszar moich inspiracji i badań jaki zarysowuję, pojmuję jako spotkanie horyzontu przeszłości z horyzontem współczesności.

Towarzyszy mi nieustająca świadomość iż kultura i sztuka staje się pomostem między przeszłością a przyszłością, między tymi którzy już odeszli a tymi którzy się jeszcze nie narodzili.

Tomasz Sobisz ur. **11.02.1973** w Łęborku, syn Henryka i Marii z domu Stencel. Ukończył ASP w Gdańsku, otrzymując dyplom w **1998** roku. Obecnie pracuje w macierzystej Uczelni na Wydziale Rzeźby i Intermediów, w stopniu doktora habilitowanego. Rzeźbiarski dorobek realizacyjny Tomasza Sobisza, został uhonorowany wieloma prestiżowymi nagrodami - m.in. Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki, Nagrodą Prezydenta Gdańska w dziedzinie kultury, Nagrodą Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, Nagrodą na I Triennale Sztuki Pomorskiej. W **2012** roku otrzymał Medal „PRO PATRIA”. W **2014** został laureatem „Skry Ormuzdowej” oraz otrzymał Medal Senatu RP.

WYSTAWY

Dorobek rzeźbiarski prezentował m.in. w **2011** w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Na indywidualnej wystawie „MEMORANDUM”, w Gdańsku. Na indywidualnej wystawie „STABILE” w Gdańskiej Galerii Miejskiej w **2012** oraz na największej indywidualnej wystawie „BATTLEFIELD” w Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie w **2015**.

Rzeźby i obiekty Sobisza to często depozytariusze przeszłości przybierające formę patrymonialnej nostalgii, innym razem stają się postindustrialnym sentymentalizmem czy empatycznym humanizmem. To sztuka niebanalnej refleksji nad światem, której towarzyszy świadomość upływającego czasu i niezwykła wrażliwość na kształty z obszaru kultury materialnej człowieka, na którym rozgrywają się ludzkie losy.

www.tomaszsobisz.pl

„Das kulturelle Erbe”

Das kulturelle Erbe ist ein viel umfassendes Gebiet, das die Wahrheit über den Menschen und seine Welt enthüllen kann. Kunst und Kultur prägen die Identität eines Menschen, und indem wir in die Kultur „eintauchen” erhalten wir ein Bild der Welt, das unsere Erkenntnisse gestaltet. Die Gadamer'sche Hermeneutik des menschlichen Erkenntnis und Seins weist auf die zentrale Rolle des kulturellen Erbes und des aus einer bestimmten sozialen Gruppe stammenden Bewusstseins für die kulturelle Identität eines Individuums hin.

In meinen Arbeiten verbinde ich archetypische und symbolische Inhalte und interpretiere sie neu, wodurch ich neue interessante formale Lösungen erreiche. Ich stelle die aus Tradition und Kultur stammende Embleme vor und hauche ihnen neue Interpretationsmöglichkeit ein. Ich bin sicher, dass durch kulturelles Erbe das Leben zur Kultur auch in dem Sinne wird, dass durch sie sich der Mensch von anderen Existenzen unterscheidet. Von restlicher Natur unterscheidet sich der Mensch nämlich dadurch, dass er über kulturelles, historisches generationsübergreifendes Erinnerungsvermögen verfügt. Der Kern dieses Vermögens liegt unzweifelhaft im Humanismus. Es gibt auch eine Grundregel, die diese Kultur erschaffen hat und ohne Kenntnis deren wir das verlieren können, was wir als Ursprung der Identität bezeichnen und damit aufhören, wir selbst zu sein. Den mich inspirierenden und zu untersuchenden Raum bezeichne ich als Berührungspunkt, an dem sich die Vergangenheit mit der Gegenwart zusammentrifft. Dabei begleitet mich das stets anhaltende Bewusstsein, dass Kultur und Kunst eine Brücke zwischen der Vergangenheit und der Zukunft sei, eine Brücke zwischen denen, die uns schon verlassen haben und denen, die noch nicht geboren wurden.

Tomasz Sobisz geb. **11.02.1973** in Łębork als Sohn von Henryk und Maria, geb. Stencel. Sobisz studierte Malerei an der ASP in Gdańsk und schloß das Studium im Jahre **1998** mit Diplom ab. Zur Zeit arbeitet er als Doktor habil. (Professor) am Lehrstuhl für Plastik und Intermedien an seiner Heimathochschule. Das bildhauerische Werk von Tomasz Sobisz wurde mit vielen bedeutenden Preisen gewürdigt, etwa der Auszeichnung des Kultur- und Kunstministeriums, Auszeichnung des Präsidenten der Stadt Gdańsk für Kultur, Auszeichnung der Rektors der Kunstakademie in Gdańsk, Auszeichnung auf dem I Triennale der Pommerschen Kunst. Im Jahre **2012** ausgezeichnet mit der Medaille „PRO PATRIA”, im Jahre **2014** mit dem Preis „Skra Ormuzdowa” und der Medaille des Senats der RP.

AUSSTELLUNGEN

Das künstlerische Werk wurde **2011** in der Einzelausstellung „MEMORANDUM” im Centrum Rzeźby Polskiej (Zentrum der Polnischen Plastik) in Orońsko, **2012** in der Einzelausstellung „STABILE” in Gdańska Galeria Miejska, sowie **2015** in der größten Einzelausstellung „BATTLEFIELD” in der Państwowa Galeria Sztuki in Sopot vorgestellt.

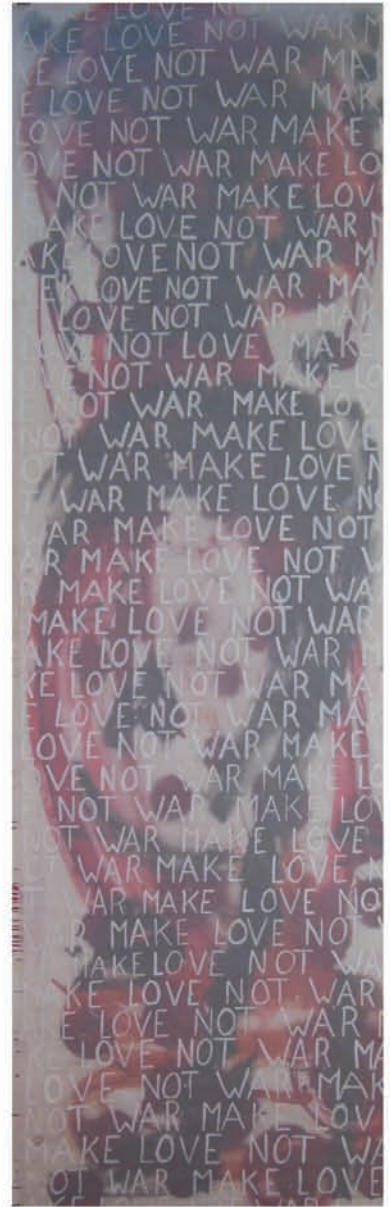
Sobisz's Plastiken und Objekte handeln oft von der Vergangenheit und tragen häufig Anzeichen patrimonialer Nostalgie, dann wiederum der postindustriellen Sentimentalität oder empathischen Humanismus. Seine Kunst ist eine wichtige Reflexion über die Welt. Sie zeichnet sich durch Gespür für die verfllossene Zeit und eine tiefe Sensibilität für Formen der menschlicher materieller Kultur aus, in der sich das menschliche Schicksal abspielt.

1

2

3

1 behind the horizon continues make love-not war IV Rückseite, Chinapapier und Transparenpapier / Tusche, 480 x 152 cm, 2015
2 behind the horizon continues make love-not war III, Chinapapier und Transparenpapier / Tusche, 480 x 152 cm, 2015
3 behind the horizon continues make love-not war IV, Chinapapier und Transparenpapier / Tusche, 480 x 152 cm, 2015

Evelyn Sommerhoff

behind the horizon it continues
make love, not war

Życie to nieustający ruch – ruch jest życiem. Tak w przenośni jak i w rzeczywistości główną linią przewodnią mojej twórczości, również w projekcie HORIZONTE – HORYZONTY, jest moja ukochana czerwień, kolor miłości i siły, kolor energii i ucieleśnienia, kolor krwi i wybuchu wulkanu, kolor przemocy, ekstazy krwi i uniesienia. W poszukiwaniu śladów na brzegu Morza Bałtyckiego odkryłam krajobraz w ruchu z nadzwyczaj ruchomą historią jego mieszkańców, z wędrującą nieustannie wydmą, z miejscami opuszczonymi przez wypędzonych mieszkańców, z wojną i przesiedleniami, oraz z miejscowościami o innych nazwach i nowych paczatkach, ze współpracą artystyczną i pozytywnymi kontaktami.

...w historycznym i ewolucyjnym znaczeniu Ziemia wydaje mi się być rozrywana konwulsjami rozpaloną powierzchnią, czerwoną i ruchomą... ale zawsze żywą i oplecioną przez ludzi w nieustającym ruchu: walczących świadomie lub podświadomie o przeżycie i zrywających się do walki z przeciwnościami losu; ludzi w nieustającym ruchu, ścierających się ze sobą, werbalnie i niewerbalnie, psychicznie i fizycznie tak, jakby chcieli tańczyć w kierunku horyzontu – do światła do celu. Starą i nadal aktualną prawdą jest natomiast to, że wojny, przemoc, brak szacunku i wszelkie inne zbrodnie i morderstwa nie miałyby najmniejszej szansy, gdyby wśród ludzi zapanowała miłość we wszelkich jej wariantach oraz szacunek i respekt na bazie umacniającej empatii.

Artysta plastyk, urodzona w Poczdamie, mieszka i pracuje w Berlinie. **1971-75** studiuje na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie. **1975-79** studiuje malarstwo na EFG w Poczdamie. **1986** Emigruje z NRD. **1986-89** studia podyplomowe wiedzy o Europie Wschodniej na Wolnym Uniwersytecie w Berlinie, studiuje malarstwo. **2009** Nagroda Bennighausena VBK za twórczość artystyczną.

WYSTAWY INDYWIDUALNE (wybór od 2002 r.)

2015 ON STAGE, Galeria CAC, Wiesbaden. **2015** Wystawa malarstwa w więz, Poczdam. **2014** LUST UND LANDSCHAFT (Chęć i pejzaż), Galeria Spandow, Berlin. **2011** www.CAC-galerie.de, Alles rot bei Cornelissen, Wiesbaden. **2010** Galeria „Schoelerschlosschen”, Berlin. **2010** MOTION IN RED – wystawa laureatów malarskiej nagrody VBK, Galeria VBK, Berlin (K). **2006** Galeria „DORO”, Berlin. **2005** Galeria na wyspie (Inselgalerie), Berlin (z plastyką). **2004** CABINETT w Berlinie. **2004** Festiwal tanga w rzeźniach (K). **2002/03** Maszynownia, Stare wodociągi w Berlinie. Od **1992** Uczestniczy w licznych wystawach zbiorowych w Niemczech i za granicą. Artystka udziela lekcji rysunku w Letniej Akademii Schieder-Schwalenberg oraz uczestniczy w różnych projektach artystycznych, takich jak n.p. (Mäanderdesign, Pumpe, SK 27). Galeria: www.CAC-galerie.de

Filmografia: Występuje w filmach Lothara Lamberta „Alle meine Stehaufmädchen - „Frauen, die sich was trauen”, „Im tiefen Tal der Therapierten”, „Portrait Erika Rabau”, „Film o Atlantydzie” Eike Schmitz, „Casanova”.

behind the horizon it continues
make love, not war

Bewegung ist Leben – Leben ist Bewegung - der rote Faden im direkten und übertragenem Sinne in meinen Arbeiten und meinem Tun, auch hier im Projekt HORIZONTE - HORYZONTY ist meine Farbe Rot Ausdruck von Liebe, Kraft, Energie, Körperlichkeit, Blut bis hin zum Ausbruch, Vulkan, Gewalt, Blutausch, Rausch ...

Auf der Suche nach Spuren fand ich am Saum der Baltischen See eine bewegte Landschaft mit sehr bewegter menschlicher Geschichte vor, die ewig wandernde Düne, von vertriebenen Menschen verlassene Orte und Namen, von Krieg, Vertreibung, Umsiedlung, Neuanfang und neuen Namen geprägte neue Siedlungen und Orte, Zusammenarbeit mit Künstlern in positiver Kommunikation

...die Erde geschichtlich und evolutionär erscheint mir wie eine stets von Veränderung zerrissene heiße Fläche, rot und bewegt...

aber immer belebt und vernetzt durch Menschen in Bewegung: sie bäumen sich im Lebenskampf bewusst und unbewusst gegen Widerigkeiten auf, bewegen sich, ringen miteinander - nonverbal, verbal, mental und physisch; wie ein Tanz zum Horizont – zum Licht als Ziel. Wären die zwischenmenschliche Liebe in allen Formen, die Achtung, der Respekt und die Empathie als Flussmittel dabei, hätten Kriege und Gewalt, Respektlosigkeit und Untaten bis zum Mord keine Chance mehr, das ist eine alte Wahrheit und doch so aktuell.

Malerin, lebt und arbeitet in Berlin, **1971-75** Studium an der Humboldt Universität zu Berlin, **1975-79** Studium der Kunst an der FWG Potsdam, **1986** Ausreise aus der DDR, **1986-89** postgraduales Studium der Osteuropawissenschaften an der FU Berlin und Studium der Kunst **2009** VBK-Kunstpreis/Benninghauspreis Einzelausstellungen

AUSSTELLUNGEN (von 2002)

2015 ON STAGE, CAC-Galerie, Wiesbaden. **2015** BILDERAUSSTELLUNG IM TURM, Potsdam. **2014** LUST UND LANDSCHAFT, Galerie Spandow, Berlin. **2011** www.CAC-galerie.de, Alles rot bei Cornelissen, Wiesbaden. **2010** Galerie Schoelerschlosschen, Berlin. **2010** Kunstpreisträgerausstellung MOTION IN RED, Galerie des VBK Berlin (K). **2006** Galerie DORO, Berlin 2005 Inselgalerie, Berlin (mit Skulpteur). **2004** CABINETT, Berlin. **2004** Tangofestival in den Schlachthöfen (K). **2002/03** Maschinenhaus Alte Pumpe, Berlin Seit **1992** Teilnahme an zahlreichen Gruppenausstellungen im In- und Ausland Dozentin für Freies Zeichnen, Sommerakademie Schieder-Schwalenberg Mitarbeit in verschiedenen Kunstprojekten (u.a. bei Mäanderdesign, Pumpe, SK 27) Galeria: www.CAC-galerie.de

Filmografie: Mitglied Filmfamilie Lothar Lambert „ Alle meine Stehaufmädchen - Frauen, die sich was trauen”, „ Im tiefen Tal der Therapierten” (Teil 1 und 2) „ Portrait Erika Rabau” Atlantisfilm Eike Schmitz, „Casanova”.

1

2

3

1 bez tytułu (*Sporysz*), olej na płótnie, 130 x 130 cm, 2014

2 bez tytułu (*The Fall*), olej na płótnie, 140 x 160 cm, 2014 / dzięki uprzejmości Fundacji Zielona Marchewka

3 bez tytułu, olej na płótnie, 120 x 120 cm, 2015

Marcin Zawicki

Dominującym jak się wydaje zagadnieniem, z którym ścierają się uczestnicy projektu Horyzonty jest koegzystencja; bycie wobec Innego. Inna postawa, jednostka, odmienna kultura. Inny jest w innym czasie, umiejscowiony bezosobowo w historii pomorza środkowego. Pojęcie "innego" zrodziło się na styku spojrzenia ludzkiego i spojrzenia zwierzęcia. Dzięki rozpoznaniu odwzajemnionej obserwacji człowiek zrozumiał, że jednocześnie przynależy i nie przynależy do natury, a pojęcie odmienności mógł teraz lokować także między sobą a przestawicielami własnego gatunku. Historia relacji z Innym to historia wojny i pokoju, poszukiwania kompromisów i wywierania presji, oddawania i zabierania miejsca w polu kultury czy przestrzeni życiowej. Góra Łącka, obecnie najwyższa z wydm Słowińskiego Parku Narodowego - kryje podobno wieś Łączki, zasypaną przez ruchome piaski w XVIII wieku. W tym samym stuleciu jako folwark Smołdzińska założono Smołdziński Las; jak sugeruje nazwa miejscowości – w miejsce pierwotnego lasu.

Marcin Zawicki, ur. w 1985 w Szczecinie, dyplom na Wydziale Malarstwa ASP w Gdańsku w 2010 roku w pracowni prof. Teresy Miszkini. Asystent na Wydziale Malarstwa na macierzystej uczelni. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, oraz instalacjami przestrzennymi. Laureat wielu konkursów, uczestnik kilkudziesięciu wystaw zbiorowych i indywidualnych. Mieszka i pracuje w Gdańsku.

WYBRANE WYSTAWY INDYWIDUALNE

2015 Marcin Zawicki / Vit Ondracek. Malarstwo, Galeria Miejska we Wrocławiu. Chorografia, BWA Zielona Góra. 2014 Sporysz, Galeria m², Warszawa. 2012 The Fall, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie. 2011 Wunderkamera, Galeria Fundacji Rozwoju Sztuki Zielona Marchewka, Warszawa. 2010 Dzieło, Galeria Wozownia w Toruniu | Hollow Art, Galeria Pionova, Gdańsk.

WYBRANE WYSTAWY ZBIOROWE

2015 Palindrom, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot | Ostrale. Handle with Care, Drezno, Niemcy | Absolwent. Po Akademii - płynne tożsamości, Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk. 2014 Paint Me Paint Me Everywhere, Bunkier Sztuki, Kraków Kompleksy i Frustracje, Galeria Labirynt, Lublin | Młodości, Galeria Wozownia, Toruń, Wielka Zbrojownia ASP w Gdańsku, galeria 13 Muz w Szczecinie 2013 Bielska Jesień, Galeria Bielska BWA, Bielsko Biała | Derealizm, Galeria Miejska, Wrocław. 2012 Okolice obrazu – Galeria El, Elbląg. 2011 Co robi malarz - BWA Awangarda, Wrocław | From Gdańsk to Istanbul Uniwersity Marmara, Istanbul.

marcin-zawicki@wp.pl

Die entscheidende Frage, mit der die Teilnehmer des Projekts Horizonte zu kämpfen haben ist die Koexistenz, das Verhältnis gegenüber dem (Anderen). Eine andere Haltung, Individuum, eine andere Kultur. Der andere wurde in der Geschichte Mittelpommerns nicht persönlich, aber in einer anderen Zeit verankert. Der Begriff des „Anderen“ entstand am Berührungspunkt des gegenseitigen Beobachtens durch Mensch und Tier. Durch das erwiderte Anschauen erkannte der Mensch, dass er zu der Natur gehört und gleichzeitig ihr nicht angehört und dass er diese Andersartigkeit ab sofort auch zwischen den Vertretern seiner eigener Gattung ansiedeln konnte. Die Geschichte der Beziehung zu dem Anderen war stets Geschichte des Kampfes und des Friedens, Geschichte der Kompromisse und des Druckes, und auf dem Gebiet der Kultur beziehungsweise des Lebensraumes Geschichte des Gebens und des Nehmens. Der Góra Łącka (Lanzker Berg), eine der höchsten Dünen auf dem Gebiet des Słowiński Park Narodowy (Słowinzen Nationalpark) hat angeblich das Dorf Łączki unter sich begraben, das durch die Wanderdüne im 18. Jahrhundert verschüttet wurde. In demselben Jahrhundert wurde auch Smołdziński Las (dt. Holzkathen) als Vorwerk des Dorfes Smołdzino (Schmolsin) gegründet. Das Dorf entstand an Stelle eines ursprünglichen Waldes, wie der zweite Teil des Ortsnamens „Las - Wald“ suggeriert.

Marcin Zawicki, geb. 1985 in Szczecin, 2010 Diplom der Fakultät Malerei an der Kunstakademie in Gdańsk bei Prof. Teresa Miszkini. Danach Assistent an der Fakultät Malerei der Heimathochschule. Zawicki beschäftigt sich mit Malerei, Zeichnung und Raumkompositionen und wurde in zahlreichen Wettbewerben ausgezeichnet. Teilnehmer zahlreicher Gruppen- und individueller Ausstellungen. Lebt und arbeitet in Gdańsk.

AUSGESUCHTE EINZELAUSSTELLUNGEN

2015 Marcin Zawicki / Vit Ondracek. Malerei, Städtische Galerie in Wrocław Chorografia, BWA Zielona Góra. 2014 Sporysz, Galeria m², Warszawa, Polen. 2012 The Fall, Staatliche Kunstgalerie, Sopot, Polen. 2011 Wunderkamera, Galeria Fundacji Rozwoju Sztuki Zielona Marchewka, Warszawa. 2010 Dzieło, Galeria Wozownia in Toruń | Hollow Art, Galeria Pionova Gdańsk.

AUSGESUCHTE GRUPPENAUSSTELLUNGEN

2015 Palindrom, Państwowa Galeria Sztuki in Sopot | Ostrale. Handle with Care, Dresden, Deutschland | Absolwent. Po Akademii - płynne tożsamości (Nach der Akademie fließende Identitäten), Instytut Sztuki Wyspa (Kunstinstitut – die Insel), Gdańsk. 2014 Paint Me Paint Me Everywhere, Bunkier Sztuki in Kraków Kompleksy i Frustracje, Galeria Labirynt, Lublin | Młodości, Galeria Wozownia, Toruń, Wielka Zbrojownia ASP, Gdańsk; galeria 13 Muz, Szczecin, Polen. 2013 Bielska Jesień, Galeria Bielska BWA in Bielsko Biała Derealizm, Galeria Miejska in Wrocław. 2012 Okolice obrazu – Galeria El, Elbląg, Polen. 2011 Co robi malarz - BWA Awangarda in Wrocław | From Gdańsk to Istanbul Uniwersytät Marmara, Istanbul/Türkei.

Horyzonty | Horizonte 2015

Poszukiwanie śladów na pograniczu między fikcją i rzeczywistością / Spurensuche im Grenzland zwischen Fiktion und Wirklichkeit

Pod patronatem Minister Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Pani prof. dr. Maria Böhmer oraz Marszałka Województwa Pomorskiego Pana Mieczysława Struka
Unter der Schirmherrschaft der Staatsministerin im Auswärtigen Amt, Frau Prof. Dr. Maria Böhmer und des Marschalls der Woiwodschaft Pommern, Herrn Mieczysław Struk

Sponsorowany Przez / Gefördert durch

Wspierany przez / Unterstützt durch

Partnerzy/Partner

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku | ASP Akademie der Bildende Künste in Gdańsk | AdBK www.asp.gda.pl
Związek Artystów Berlińskich / Verein Berliner Künstler | VBK www.vbk-art.de

Koncepcja / Konzeptentwicklung

Sabine Schneider, artystka, przewodnicząca ZAB / Künstlerin | VBK Vorstand, Katarzyna Sekulla, Historyczka Sztuki / Kunsthistorikerin | VBK
Dr, Reglina Schön, manager Kultury / Kulturmanagerin | con ventis, Dr. Nausikaä El Mecky | Historyczka Sztuki / Kunsthistorikerin

Wsparcie sympozjum w Smołdzińskim Lesie / Unterstützer des Symposiums in Smoldziński Las:

Pension Kalmus, Krystyna Batruch | Smołdziński Las, Pension Galeria Sen, Krystyna Reichel | Smołdziński Las
Muzeum Kultury Ludowej Pomorza w Swołowie / Museum für pommersche Volkskultur in Swołowo (Schwolow)
Muzeum Pomorza Środkowego w Słupsku / Museum Mittelpommerns in Stolp | Starostwo powiatowe w Słupsku / Landratsamt Kreis Stolp
Wypożyczalnia rowerów Zdrowe Koła / Fahrradverleih Zdrowe Koła | Spec-Bud Usługowy Zakład Ogólnobudowlany / Bauunternehmen spec-bud, I. Ławski

Forum Polsko-Niemieckie w Gdańsku / Deutsch – Polnische Forum in Gdańsk

14 -15.05.2015 konferencja międzynarodowa / Internationales Konferenz

dr / Dr. Nausikaä EI-Mecky - Prowadzenie forum / Moderation des Forums, Freie Universität Berlin / Wołny Uniwersytet Berliński
Horyzonty - codzienność sztuki / Horizonte - zum künstlerischen AI/tag

Iwona Bigos, kurator, Dyrektor Galerii Miejskiej w Gdańsku / Kuratorin, Leiterin der Stadtischen Galerie in Gdańsk
Pomiędzy - dwunarodowe strategie kuratorskie / Oazwischen - die binationale, kuratorische Praxis

dr / Dr. Peter Funken, teoretyk sztuki / Kunsttheoretiker

Dobre sąsiedztwo? - albo: Jak sztuka może zmienić pomysł na świat / Gute Nachbarschaft? - oder: wie sich mit der Kunst Vorstel/ungen von der Welt verändern lassen

prof. / Prof. Piotr Nathan, artysta, malarz, Wyższa Szkoła Sztuk Pięknych w Kilonii / Künstler, Maler, Muthesius Kunsthochschule in Kiel
Spotkanie obrazów / Begegnung der Bilder

dr / Dr. Łukasz Guzek, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku / Akademie der Bildenden Künste in Gdańsk
Sztuka i stocznia. Jak artyści dają nowe życie Stoczni Gdańskiej? Kunst und die Werft. Wie Künstler ein neues Leben der Oanzinger Werft verleihen?

dr hab. / Dr. habil. der Kunste Krzysztof Wróblewski, artysta malarz, Katedra Sztuk Wizualnych, Wydział Architektury PG
Künstler, Maler, Lehrstuhl für Visuelle Kunst, Fakultät der Architektur an der Technische Universität in Gdańsk
Masa i Sztuka / Die Masse und Kunst

dr hab. / Dr. habil. der Kunste Dominik Lejman, artysta malarz, Wydział Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu
Künstler, Maler, Fakultät für Malerei an der Universität der Kunste in Poznan
Jedermann ist ein Künstler, jeder Künstler ist komisch

Andrzej Raszky, teoretyk literatury / Literaturwissenschaftler

Struktury, sieci, korzenie - produkcja, komunikacja i networking od nowa / Strukturen, Netzwerke und Wurzeln - Produktion, Kommunikation und Networking von neu an

Konferencja zorganizowana przez prof. Krzysztofa Gilszczyńskiego - Wydział Malarstwa ASP w Gdańsku
Die Konferenz wird durch Prof. Krzysztof Gilszczyński - der Fakultät für Malerei an der Akademie der Bildenden Künste in Gdańsk

Organizacja / Impressum

Zarządzenie Projektem / Gesamtprojektleitung: Prof. Krzysztof Gilszczyński | AdBK i Sabine Schneider | VBK
Realizacja Projektu / Produktionsleitung: Katarzyna Sekulla, Kunsthistorikerin | VBK

Identyfikacja wizualna / Grafische Gestaltung und Satz

Sylwia Kasprowicz, Marcin Zawicki

Wydawca / Herausgeber

Akademia sztuk Pięknych w Gdańsku, Akademie der Bildenden Künste in Gdańsk
© 2015 Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Związek Artystów Berlińskich oraz autorzy / Akademie der Bildenden Künste in Gdańsk Verein Berliner Künstler
bei den Autoren und Fotografen, soweit nicht anders vermerkt

Koordinacja Projektu w Smołdzińskim Lesie / Projektkoordination in Smoldziński Las:

Dr. Regina Schön | con ventis
Projektkoordination, Programmleitung in Smoldziński Las
www.con-ventis.de

asp.gda.pl

ISSN: 2081-6197

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU